

பிரிவு 5

ஊரக உள்ளாட்சி மன்றங்களின் நிதி ஆதாரங்கள்

ஊராட்சி ஒன்றியங்கள்

2.5.1. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் அமைப்பு, அவற்றுக்கு ஒதுக்கப்பட்ட பணிகள் மற்றும் பொறுப்புகள் பற்றி பகுதி IV செயலாக்க அமைப்பைச் சீரமைத்தல் என்பதன் கீழ் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைக்கும் வருவாயைப் பொதுவாக பின்வருமாறு வகைப்படுத்தலாம்.

1. சொந்த வரிகள்
 2. ஒப்படை செய்யப்பட்ட/பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட வரி வருவாய்
 3. மானியங்கள் (சட்டப்படிக்கானவை, சட்டப்படிக்கல்லாதவை)
 4. ஏனைய பல்வகை வருவாய்கள்
- இவைபற்றி கீழே விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளன.

2.5.2. சொந்த வரிகள்: ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குப் பொருந்தும் ஒரே சொந்த வரி உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியாகும். தமிழ்நாடு 1994 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 168 ஆம் பிரிவு, ஒவ்வொரு ரூபாய் நிலவரிக்கும் குறைந்தளவு ரூ. 5 ஆகவும், உயரளவு ரூ.10 ஆகவும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதிக்க உள்ளாட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அதிகாரம் அளிக்கிறது. இவ்வரி மேற்சொன்ன சட்டத்தின் 167 ஆம் பிரிவின் கீழ், அரசு விதிக்கும் உள்ளூர் மேல்வரிக்கும் கூடுதலாக விதிக்கப்படுகிறது. தமிழ்நாடு 1958 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழ் விதிக்கப்பட்ட உயரளவு உள்ளூர் மேல்வரி ரூ.2.50 ஆகும். 1992 இல், இது ரூ.5 ஆகவும் (குறைந்தளவு) ரூ.10 ஆகவும் (உயரளவு) உயர்த்தப்பட்டது. அனைத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களும் 1992 ஆம் ஆண்டிலிருந்து குறைந்தளவு வீதங்களைப் பின்பற்றி வருகின்றன.

2.5.3. தாமோதரன் குழு (1990) உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியை உயர்த்துவது பற்றி பரிசீலித்து உயரளவாக ரூ.3.50 விதிக்கலாம் எனப் பரிந்துரைத்தது. தற்போது உயர் வீதங்கள் பின்பற்றப்படுவதன் காரணமாக இவ்வரி விதிப்பின் கீழ் வாய்ப்பு அதிகரித்துள்ளது. இந்த ஆதாரத்தின் கீழ், கிடைத்த வருவாய் அதிகரித்துக் கொண்டே வந்துள்ளதை பின்வரும் அட்டவணை காட்டுகிறது.

அட்டவணை 2.42. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் - சொந்த வரி வருவாய்

ஆண்டு	வருமானம் (ரூபாய் கோடியில்)	தனிநபர் (ரூபாயில்)	மொத்த வருமானத்தில் சதவீதம்
1989-90	12.86	3.96	6.26
1990-91	15.18	4.67	6.08
1991-92	9.55	2.94	3.65
1992-93	15.46	4.76	5.21
1993-94	21.24	6.53	5.48

2.5.4. 1993-94 இலிருந்து வரிவீதம் திருத்தப்பட்டுள்ளபோதிலும் இந்த ஆண்டில் திருத்தப்பட்ட வீதத்தில் வரி வசூலிக்கப்படவில்லை. தனி நபர் வருமானம் 1988-89 இல் ரூ.2.15 ஆக இருந்து 1989-90 இல் ரூ.3.96 ஆகவும் 1993-94 இல் ரூ.6.53 ஆகவும் அதிகரித்துள்ளது. சராசரி தனி நபர் வருமானம் ரூ.4.57 ஆகும். இவ்வருமானம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மொத்த வருமானத்தில் தோராயமாக 5-6 சதவீதம் ஆகும். ஊராட்சி ஒன்றியக் கணக்குகளில் காட்டப்பட்டுள்ள வருமானம், உண்மையில் வசூலித்த தொகையைக் குறிப்பிடவில்லை. ஆனால், வசூல் மூலம் செய்யப்பட்ட சரிக்கட்டலையே பிரதிபலிக்கிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வரி விதித்தாலும், வருவாய்த் துறையே தொகையை வசூலிக்கிறது.

2.5.5. இந்நோக்கத்திற்காக தற்காலிகமாக முன்பணம் அளித்து பின்னர், ஜமாபந்தி முடிந்த பிறகு இறுதியாக சரிக்கட்டும் முறை செயலிலுள்ளது. சரிக்கட்டுவதில் அதிகக் காலதாமதம் ஏற்பட்டுள்ளதை பின்வரும் அட்டவணையிலிருந்து காணலாம். இதனையே தாமோதரன் குழுவும் (1990) கட்டிக் காட்டியுள்ளது.

அட்டவணை 2.43. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் - உள்ளூர் செஸ் மற்றும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியைச் சரிக்கட்டுதல்

ஆண்டு	அரசுக் கணக்குகளின் படி நிலவரி வசூல்	சரிக்கட்டப்பட வேண்டிய உள்ளூர் செஸ் மற்றும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி (ரூபாய் கோடியில்)	கணக்குகளின்படி சரிக்கட்டப்பட்ட தொகை
1990-91	24.83	18.54	4.28
1991-92	27.64	20.64	2.44
1992-93	25.41	18.97	12.03
1993-94	43.13	32.21	9.73
1994-95	36.68	27.93	12.76

(ஊரக வளர்ச்சி - உள்ளாட்சித் துறையின் 7.6.1982 ஆம் நாளிட்ட 836 ஆம் எண் அரசாணையின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டது)

2.5.6. நடைமுறையை எளிதாக்குவதன் மூலம் காலதாமதத்தை தவிர்க்க இயலும். இது பற்றி பின்வரும் பத்திகளில் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. இந்த ஆதாரத்திலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைத்த தனி நபர் வருமானம் வகைப்பாடு வாரியாகக் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 2.44. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் - உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியிலிருந்து கிடைக்கும் தனி நபர் வருமானம் - வகைப்பாடு வாரியாக

வகை	தனி நபர் வருமானம் (ரூபாயில்)
I	13.06
II	6.78
III	5.38
IV	4.02
V	4.05
VI	2.77

வகைப்பாடு I இலும் ஏனைய வகைப்பாடுகளிலும் பெறப்பட்ட வருவாயில் பெருத்த வேறுபாடு காணப்படுகிறது. தனி நபர் நிலவரி ரூ.4 க்கும் அதிகமாக உள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வகைப்பாடு I ஆக வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. இப்பகுதி பெரும்பாலும் நன்செய் நிலங்கள் உள்ளவையாகும்.

2.5.7. ஒரே வகைப்பாட்டின் கீழ் வரும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடையே கூட பெரும் வேறுபாடு காணப்படுகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வசூல் வாய்ப்பு வேறுபடுவதால், இவ்வரியிலிருந்து சம அளவில் வருமானம் கிடைப்பதற்கு வாய்ப்பில்லை. ஒவ்வொரு வகைப்பாட்டின் கீழும் உயரளவு குறைந்தளவு தனி நபர் வருமானம் குறித்த புள்ளி விவரங்களிலிருந்து இது தெரிய வருகிறது.

அட்டவணை 2.45. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் - தனி நபர் சொந்த வரியில் காணப்படும் வேறுபாடுகளின் அளவுகள் வகை வாரியாக (ரூபாயில்)

அளவீடுகள்/வகை	வகைப்பாடு	வகைப்பாடு	வகைப்பாடு	வகைப்பாடு	வகைப்பாடு	வகைப்பாடு
	I	II	III	IV	V	VI
தனி நபர் சொந்த வரி						
வருவாய் - சராசரி	13.06	6.78	5.38	4.02	4.05	2.77
திட்ட அளவுக்குட்பட்ட விலகல்	12.60	6.69	4.60	3.81	6.27	2.61
குறைந்த அளவு	0.16	-1.15	0.00	0.00	0.00	0.00
உயர் அளவு	60.40	30.85	24.77	35.63	38.88	13.65
விலகலின் குணகம்	96.48	98.67	85.50	94.78	154.81	94.22
ஊராட்சி ஒன்றியம் = சராசரி	11	17	25	52	12	24

2.5.8. கீழ் நிலைகளிலுள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு உயரளவில் அரசு நிதியுதவி அளித்து ஏற்றத் தாழ்வுகளை சமன்படுத்துவதற்காக தனி நபர் நிலவரியை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஊராட்சி ஒன்றியங்களை வகைப்படுத்தும் முறை தொடக்கத்திலேயே அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. (முதலில் நான்கு வகைகள் இருந்தன; பின்னர் ஆறு வகைகளாயிற்று). இந்த சூழ்நிலையில் நிர்ணயிக்கப்பட்ட குறைந்தபட்ச உயர்ந்தபட்ச வீதங்களுக்கு இடைப்பட்ட ஒரு உயர் வீதத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியம் வரி விதித்து, இணை மானியமாக கூடுதல் வருவாயைப் பெற ஏதுவாக, இணை ஊக்க மானியத் திட்டம் ஒன்று அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இணை மானியத்தின் சதவீதம் விதித்து

வசூலிக்கும் வரி வீதத்துடன் தொடர்புடையதாகும். இது 'மானியங்கள்' என்ற தலைப்பின் கீழ் மிகவும் விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

2.5.9. உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி என்பதன் கீழ் குறைந்தளவு வரியை ரூ.10 என்றும் உயரளவு வரியை ரூ.20 என்றும் உயர்த்த வேண்டும் என மாநில நிதி ஆணையத்திற்கு கருத்துத் தெரிவிக்கப்பட்டிருந்தது. விவசாயிகளுக்கு செஸ்வரி, நிலவரி மீது மேல்வரி ஆகியன விதிக்கப்படுவதன் பாதிப்பு பற்றி இதற்கு முன்னர் அளிக்கப்பட்ட அறிக்கைகளில் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. இது குறித்து, தாமோதரன் குழு (1990) மேலும் விரிவான முறையில் விவாதித்துள்ளது. நிலவரி வருவாய் எவ்வளவு கிடைக்கும் என்று முன்னதாகவே ஊகித்தறிய முடியாது. அடிப்படை நிலவரி வசூல் பன்னெடுங்காலமாகவே, ரூ.5 கோடி அல்லது ரூ.6 கோடி என்ற அளவிலேயே இருந்து வருகிறது. அடுத்தடுத்து வந்த அரசுகள் நிலவரியைத் திருத்தியமைப்பது குறித்துப் பரிசீலனை செய்யவேயில்லை. மோசமான பருவ நிலைமைகள் காரணமாக நிலவரி வசூல் அடிக்கடி பாதிக்கப்படுகிறது. உதவித்தொகை என்ற பெயரில் தற்போதிருக்கும் வரி விதிப்பில் கூட விவசாயிகளுக்கு அதிக நிவாரணமும், உதவியும் அளிப்பதே அரசின் கொள்கையாக இருக்கும்போது இந்த உயர்வை அவர்கள் ஏற்றுக்கொள்வது கூட அரிதே. தமிழ்நாடு 1994 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தில் தற்போது நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கும் குறைந்தளவு வீதங்களும், உயரளவு வீதங்களும் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டுமென மாநில நிதி ஆணையம் பரிந்துரை செய்கிறது.

தற்போதைய சரிக்கட்டல் நடைமுறை

2.5.10. மேலும் நிலவரி என்பது, நிலத்திற்கு விதிக்கப்படும் பல வரிகளை உள்ளடக்கிய ஒரு வரியாகும். இத்தலைப்பின்கீழ், வருவாய்த்துறை அடிப்படை நிலவரி, தண்ணீர்த் தீர்வைகள், கூடுதல் தண்ணீர் தீர்வைகள் மற்றும் அபராதத் தொகை, ஆக்கிரமிப்புக் கட்டணம் போன்ற பலவகை வரிகளையும், மேலும் இத்துறை வகைப்பாடு செய்துள்ள ஏனைய இனங்களையும் வசூலிக்கின்றது. ஆனால், அடிப்படை நிலவரியின் பேரில் மட்டுமே உள்ளூர் செஸ்வரியும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியும் விதிக்க முடியும். உள்ளூர் செஸ் வரி உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி குறித்த கேட்புத்தொகை, மற்றும் வசூல் குறித்த கணக்குகளைப் பராமரிப்பதானது, அவ்வப்போது வருவாய்த்துறை உள்ளூர் செஸ்வரி மற்றும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி விதிப்புக்கு உட்பட்ட கூறுகளை வகைப்படுத்துவதற்கு உட்பட்டதாகும். வரி விதிக்கப்படுவோரிடம் கோரப்படும் கேட்புத்தொகை, மேலே விவரிக்கப்பட்ட பல்வேறு கூறுகளை உள்ளடக்கிய ஒட்டு மொத்தத் தொகையாகும். ஒட்டு மொத்த கேட்புத் தொகையில் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை, ஒவ்வொரு கூறுகளுக்கும் எதிராக விகிதாசாரப்படி கணக்கு எழுதப்பட வேண்டும். ஜமாபந்திக்குப் பிறகு, கிராம, வட்ட அளவில் உள்ள வருவாய் அலுவலர்கள் கொடுக்கும் புள்ளி விவரங்களைப் பொறுத்தே வசூல் புள்ளி விவரங்கள் அமையும். இவ்வாறு, தற்போதிருக்கும் முறையில் எந்தவொரு புள்ளி விவரத்தைச் சரிபார்க்க வேண்டுமானாலும் கிராம அளவிலும் வட்ட அளவிலும் உள்ள கணக்குகளைத்தான் பார்க்க வேண்டியிருக்கிறது. உள்ளூர் செஸ்வரி, உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி தொடர்பான கேட்புத்தொகை அல்லது வசூல் குறித்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு எதுவுமே தெரிவதில்லை. விதிகள், செயலாண்மை உத்தரவுகளின் கீழ் வரையறுக்கப்பட்டவாறு, பொருத்தமான நேரத்தில் துறை மேற்கொள்ளும் சரிக்கட்டல்களையே அவை நம்பி உள்ளன. பல்வேறு கூறுகளின் கீழ் கணக்குகளை முடிவு செய்வதிலும், வசூலான தொகைகளைக் கணக்கிடுவதிலும் நிர்வாகத்தில் ஏற்பட்ட கால தாமதமே, 2.5.5 பத்தியில் முன்பு குறிப்பிடப்பட்ட சரிக்கட்டலில் ஏற்பட்ட கால தாமதத்திற்கான காரணம் என்று கூறலாம். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்ட காலத்தில் வருவாயை முன்கூட்டியே மதிப்பிட்டறிவதற்காக முந்தைய மூன்று பசலிகளில் கிடைத்த விளைச்சலை அடிப்படையாகக் கொண்ட சராசரி நிலவரி வீதத்தில் முன் பணம் வழங்கும் முறை பின்பற்றப்பட்டு வந்தது. பருவமழை மாறுபாடுகள், ஏனைய பாதகமான பருவநிலைகள் ஆகியவற்றைக்

கருத்திற்கொண்டு சராசரி கேட்புத்தொகை கணக்கிடப்படும் என்று எதிர்பார்க்கப்பட்டது. குறிப்பிட்ட ஓராண்டிற்குரிய சராசரி தொகையைத் தெரிந்து கொள்வதற்குக்கூட அடிப்படை நிலவரி குறித்த புள்ளி விவரங்கள் கிடைக்காததால் வளர்ச்சித் துறைகள் இன்னல்களுக்கு உள்ளாயின.

சரிக்கட்டலுக்கான திருத்தியமைக்கப்பட்ட நடைமுறை

2.5.11. தாமோதரன் குழு (1990) நிலவரி குறித்த புள்ளி விவரங்களை மாவட்ட ஆட்சியர்களிடமிருந்து திரட்டியது. ஆனால், அவை எதிர்பார்க்கப்பட்ட மாநில புள்ளி விவரங்களிலிருந்து மிகப் பெருமளவில் அதாவது, ரூ.5 கோடியிலிருந்து ரூ.6 கோடி வரையிலிருக்க வேண்டியதிலிருந்து வேறுபடுவதைக் கண்டது. வருவாய் நிருவாக ஆணையாளரின் உதவியுடன் புள்ளி விவரங்கள் கணக்கிணக்கம் செய்யப்பட்டு, அவ்வாறு கணக்கிணக்கம் செய்யப்பட்ட புள்ளி விவரங்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் மறுவகைப்பாட்டிற்கு பயன்படுத்தப்பட்டன. வருவாய்த்துறை அலுவலர்களிடமிருந்து பெற வேண்டிய புள்ளி விவரங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு சரிக்கட்டல்கள் செய்யப்பட்டதால் கணிசமான அளவு நிருவாகக் காலதாமதம் ஏற்பட்டது. இந்தப் புள்ளி விவரங்களை முன்னரே தெரிந்துகொண்டு, எளிதில் சரிக்கட்டல்களை மேற்கொள்ள தற்போதிருக்கும் முறையை எளிமைப்படுத்த வேண்டும். அடிப்படை நில வரியில் பல ஆண்டுகளாக உணரத்தக்க மாற்றம் எதுவும் நிகழாததால், ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை சராசரி நிலவரி கணக்கிடப்படலாம். மேற்சொன்ன சராசரி நில வரியை ஐந்தாண்டு கால அளவில் வழங்கப்படும் அனைத்து ஒப்படைகள் மற்றும் மானியங்களுக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளலாம். கேட்புத் தொகைக்கும் வசூலுக்கும் இதில் எவ்வித சம்பந்தமும் இருக்க வேண்டியதில்லை. வளர்ச்சி வட்டாரங்களின் வகைப்பாட்டைத் திருத்தியமைக்க, மாநில நிதி ஆணையம் தற்போது கணக்கிட்டிருக்கும் அடிப்படை நிலவரி அடுத்த ஐந்தாண்டுகளுக்கான சரிக்கட்டல்களுக்கும் அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படலாம். வசூலில் காணப்படும் பற்றாக்குறைகளை ஈடு செய்ய, ஒரளவு தள்ளுபடிகளை அனுமதிக்கலாம். மாவட்டங்களுக்கிடையே இது வெகுவாக வேறுபடுகிறது. ஒவ்வொருவாண்டின் உண்மையான வசூல் அளவின் அடிப்படையில் மேற்கொண்டும் எவ்விதச் சரிக் கட்டல்களுக்கும் அவசியமின்றி, மேற்சொன்ன சராசரி கேட்புத் தொகையின் அடிப்படையில், அரசு 85 அல்லது 90 சதவீதத் தொகையை வழங்கலாம். இத்தகைய ஏற்பாடு அரசுக் கணக்கிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வருவாய் முறையாக சரிக்கட்டப்படுவதை உறுதி செய்யும். உண்மையான வசூல் 85 அல்லது 90 சதவீதத்திற்கும் குறையாமல் பார்த்துக் கொள்ளுமாறு வசூல் அதிகாரிகள் அறிவுறுத்தப்பட வேண்டும். இதையொத்த கருத்துக்களை 1990 ஆம் ஆண்டில் தாமோதரன் குழுவும் தெரிவித்தது.

2.5.12. மோசமான பருவ நிலை காணமாக நிலவரி தள்ளுபடி செய்யப்படுகின்ற போதெல்லாம் உள்ளூர் செஸ் வரியையும் உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியையும் தள்ளுபடி செய்யுமாறு உள்ளாட்சி மன்றங்கள் கோரப்படுகின்றன. இதனால் ஏற்படும் இழப்புகளுக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இழப்பீடுகள் வழங்க அரசு கொள்கையளவில் ஒப்புக் கொண்டுள்ளது. இவ்வாறு இழப்பீடு வழங்கும் ஏற்பாடு இதுவரை, ஒன்று அல்லது இரண்டு மாவட்டங்களுக்கு மட்டுமே உதவியுள்ளது. அதுவும் தள்ளுபடி செய்யப்பட்ட எல்லா ஆண்டுகளிலும் இத்தகைய இழப்பீடு வழங்கப்படவில்லை. எல்லா ஆண்டுகளிலும் முறையாக இழப்பீடு வழங்கப்பட்டதாகத் தோன்றவில்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கென்று இருக்கின்ற இந்த ஒரே ஒரு வரி ஆதாரமும் தள்ளுபடிக்காக நில வரியோடு இணைக்கப்படுமாயின், இது மொத்தத்தில் நிதி சமத்துவமின்மையை ஏற்படுத்தும். விவசாயிகளுக்கு வரிக்குறைப்பு செய்வதில் நியாயம் இருந்தாலும் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் தனி நிலையைக் கருத்திற்கொண்டு தள்ளுபடியின் காரணமாக ஏற்படும் இழப்பை உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மேல் சுமத்தக்கூடாது.

2.5.13. சட்டத்தின் விதித்துறைகளில் தெரிவித்துள்ளபடி உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியை பொது நிதிகளில்தான் வரவு வைக்க வேண்டும். தற்போதுள்ள நிலவரப்படி, தனி கல்விக் கணக்கு எதுவும் தேவையில்லை என்பதால், அதை கல்வி நிதிக் கணக்கில் செலுத்தக்கோரும் செயலாண்மை உத்தரவுகள் திரும்பப் பெறப்படலாம். உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பொதுவான வருவாயில் ஒரு குறைந்த அளவு சதவீதத்தை அவற்றிற்கே ஒதுக்கி, பள்ளிக் கட்டிடங்களைப் பராமரிக்கும் கட்டாயப் பொறுப்பை அவர்களிடமே விட்டுவிடலாம்.

2.5.14. கீழ்நிலைகளில் ஏற்படும் கால தாமதத்தைக் குறைப்பதற்காக, மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், உயர் மற்றும் மாநில அளவில் வருவாய்த் துறை அலுவலர்கள் போன்றவர்கள் மாதம்தோறும் முறையாக ஆய்வு செய்யலாம்.

நிலவரியோடு இணைப்பதற்குப் பதிலான மாற்று ஏற்பாடு

2.5.15. உள்ளூர் செஸ்வரி, உள்ளூர் செஸ்மேல்வரி விதிப்பிற்கு, நிலவரியை இணைக்கும் முறையை விட்டொழிக்கலாமா என்ற வினாவையும் நிலவரி மீதான செஸ் வரியாக விதிப்பதற்குப் பதிலாக, நில உடைமையின் மீதான வரியாக விதிக்கலாமா என்ற வினாவையும் தாமோதரன் குழு (1990) பரிசீலனை செய்தது. நில உடைமைகள் மற்றும் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் மீது இவ்வரி விதிப்பினால் ஏற்படும் தாக்கத்தை ஆய்வு செய்ய வேண்டியதன் அவசியத்தைக்கருத்திற்கொண்டு, இதனை விரிவாகப் பரிசீலிக்க முடியவில்லை. புள்ளி விவரங்களைப் பொறுத்தவரையில் அவற்றை ஒவ்வொன்றும் திருத்தியமைப்பதற்கும் கிராம அளவில் உள்ள வருவாய்த்துறை அலுவலர்களையே நம்பி இருக்க வேண்டியுள்ளது. எனினும் நிலவரியைப் போன்று அந்த அளவுக்குக் கடினமாக இருப்பதற்குக் காரணம் நிலவரியின் பல்வேறு கூறுகளைக்கணக்கிடும் அவசியம் இல்லாமல், நிலத்தின் பரப்பையும் நிலத்தின் தன்மையை மட்டுமே அடிப்படையாகக் கொண்டு இவ்வரி விதிக்கப்படும். நிலவரியோடு இணைப்பதற்கு மாற்றாக மேலே குறிப்பிடப்பட்ட ஒரேயொரு ஏற்பாடுதான் உள்ளது. இதைத்தவிர, வேறு ஏற்பாடு எதுவுமில்லை என்று மாநில நிதி ஆணையம் கருதுகிறது. வருவாய்த்துறையிடமிருந்து நில உடைமைகள் தொடர்பான புள்ளி விவரங்களைத் திரட்டிய பின்னர் இது குறித்து விரிவாக ஆய்வு செய்யப்படவேண்டும். இந்த அம்சம் குறித்து மேலும் ஆய்வு செய்ய வேண்டுமென மாநில நிதி ஆணையம் பரிந்துரை செய்கிறது.

2.5.16. பரிந்துரைகள்

மாநில நிதி ஆணையம் பின்வருமாறு பரிந்துரைக்கிறது.

1. தற்போது செயலிலுள்ள உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி வீதமே தொடர்ந்து விதிக்கப்படலாம். முடிந்த அளவுக்கு இந்த வரிவீதங்களை அதிகமாகப் பயன்படுத்திக் கொள்ள ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஊக்கமளிக்கலாம்.
2. ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கான வருவாயைச் சரிக்கட்ட கீழே குறிப்பிடப்பட்டுள்ள நடைமுறை பின்பற்றப்படலாம். தண்ணீர்த் தீர்வை, அபராதங்கள், ஆக்கிரமிப்புக் கட்டணம் போன்று நிலவரியாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ள அனைத்து இனங்களையும் உள்ளடக்கி ஒருங்கிணைந்த நிலவரி விதிக்கப்படுவதால், வட்ட அலுவலகக் கணக்குகளிலிருந்து உள்ளூர் செஸ் வரி / உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி என்பதன் கீழ் வருவாயை எளிதில் சரிக் கட்டுவதற்காக திருத்தப்பட்ட நடைமுறை பின்பற்றப்படலாம். அடிப்படை நிலவரியில் பல ஆண்டுகளாக பெரிய அளவில்

மாற்றம் எதுவும் செய்யப்படவில்லை. சராசரி நிலவரி ஐந்தாண்டுகளுக்கு ஒருமுறை கணக்கிடப்படலாம். உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியும் அவ்வாறே கணக்கிடப்படலாம். அடுத்த ஐந்தாண்டுகளில் வழங்கப்படவேண்டிய உள்ளூர் செஸ் வரி ஒப்படைப்புக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படலாம். இதை கேட்பு மற்றும் வசூலோடு தொடர்பு படுத்தத் தேவையில்லை. வளர்ச்சி வட்டாரங்களின் திருத்திய வகைப்பாட்டினை வரையறுப்பதற்காக மாநில நிதி ஆணையம் தற்போது கணக்கிட்டுள்ள சராசரி நிலவரி அடுத்த ஐந்தாண்டுகளுக்கான சரிக்கட்டல்களுக்கு அடிப்படையாகக் கொள்ளப்படலாம். எனினும், வசூலில் ஏற்படும் குறையை ஈடுகட்டுவதற்கு, கழிவு அனுமதிக்கப்படலாம். எனவே, சராசரி நிலவரி கேட்புத் தொகையின் அடிப்படையில், கணக்கிடப்பட்ட உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியில் 85 அல்லது 90 விழுக்காட்டினை வழங்குவதென அரசு முடிவு செய்யலாம். ஒவ்வொன்றும் வசூலான தொகையின் அடிப்படையில் சரிக்கட்டல் செய்ய வேண்டிய அவசியமில்லை. புள்ளிவிவரங்களில் ஏற்படும் ஏற்றத் தாழ்வுகளைச் சரிக்கட்ட, சராசரி கேட்புத் தொகையில் அனுமதிக்கப்படும் 10 அல்லது 15 விழுக்காட்டுக் கழிவை அரசு வைத்துக் கொள்ளலாம். இது அரசுக் கணக்கிலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு முறையாக வருவாய் சரிக்கட்டப்படுவதை உறுதி செய்யும். வசூல் அளவு 85 அல்லது 90 விழுக்காட்டிற்கு குறையாமலிருப்பதை உறுதி செய்யுமாறும் வசூல் அதிகாரிகள் உந்தப்பட வேண்டும்.

3. சிறப்பு நிலைமைகளை முன்னிட்டு விவசாயிகளுக்கு நிலவரியைக் குறைக்கும் போது அல்லது தள்ளுபடி செய்யும்போது, அத்தகைய குறைப்பு அல்லது தள்ளுபடியினால் ஏற்படும் இழப்பு, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கத்தக்க உள்ளூர் செஸ்வரி மற்றும் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியைப் பாதிக்கக் கூடாது. எனினும் அரசு உள்ளூர் செஸ் வரியையும், உள்ளூர் செஸ்மேல் வரியையும் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டிய அவசியம் நேர்ந்தால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சேர வேண்டிய முழுத் தொகையையும் ஈடு செய்ய வேண்டும்.
4. சட்டத்தில் குறிப்பிடப்பட்டவாறு, உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி, ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதியில்தான் வரவு வைக்கப்பட வேண்டும். தற்போது உள்ளதுபோல் ஊராட்சி ஒன்றியங்களில் தனி 'கல்வி நிதிக் கணக்கு' தேவையில்லாததால், 'கல்வி நிதிக் கணக்கில்' தொகை செலுத்துவதற்காகப் பிறப்பிக்கப்பட்ட நிருவாக உத்தரவுகள் திரும்பப் பெறப்படலாம். பள்ளிக் கட்டிடங்கள் பொது நிதியைக் கொண்டே பராமரிக்கப்படலாம்.
5. கீழ் நிலைகளில் தற்போது காணப்படும் காலதாமதத்தைக் குறைப்பதற்காக, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கான வருவாயைச் சரிக்கட்டுவது குறித்து மாவட்ட மற்றும் மாநில அளவுகளில் முறையான மாதாந்திர ஆய்வை வருவாய் அதிகாரிகள் மேற்கொள்ளலாம் என்று வரையறுக்கப்படலாம்.
6. நிலவரிக்குப் பதிலாக நில உடைமைகளின் மீது இந்த வரியை தொடர்பு படுத்தலாமா என்ற மாற்று யோசனையை மேலும் பரிசீலிக்கலாம்.

நில வரி சீர்திருத்தம்:

2.5.17. நிலவரி விதிப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில சீர்திருத்தங்கள் செய்வது பற்றி மாநில நிதி ஆணையத்திடம் யோசனைகள் தெரிவிக்கப்பட்டன. இந்த ஆய்வு, மாநில நிதி ஆணையத்தின் அதிகார வரம்பிற்கு அப்பாற்பட்டதாகும். எனினும், மேற்கொண்டும் இது பற்றி ஆய்வு செய்ய இந்த யோசனைகளை அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு செல்வது அவசியம் என்று மாநில நிதி ஆணையம் கருதுகிறது. இக்கருத்துரைகள் யாவும், குறிப்பிட்ட பயிர்களுக்குரிய நடப்பு விளைச்சல், அடிப்படை வரி வீதங்கள் ஆகியவற்றை ஆதாரமாகக் கொண்ட வேளாண்மை வருமானத்தின் பேரிலான அனுமான வரியை அடிப்படையாகக் கொண்டவையாகும்.

ஒப்படைப்பு பகிர்ந்தளிக்கப்படும் வருவாய்.

2.5.18. பின்வரும் வருவாய்கள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்படும்/ பகிர்ந்தளிக்கப்படும் வருவாய்களாகக் கிடைக்கின்றன.

1. தமிழ்நாடு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 167 ஆம் பிரிவின் கீழ் வரும் உள்ளூர் செஸ்வரி.
2. தமிழ்நாடு கேளிக்கை வரிச்சட்டத்தின் கீழ் விதிக்கப்படும் கேளிக்கை வரி.
3. சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றப்பகுதிகளில் கிடைக்கும் சிறுகனிமங்களின் பேரில் மண்ணியல் கரங்கவியல் துறை வசூலிக்கும் உரிமைக்கட்டணம்.

சென்ற 5 ஆண்டுகளில் மேற்சொன்ன நிதியாதாரங்களிலிருந்து கிடைத்த வருவாய், தொடர்பாக மாநில நிதி ஆணையத்திற்கு அளிக்கப்பட்ட விவரங்கள் வருமாறு:

அட்டவணை 2.46. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் - ஒப்படை செய்யப்பட்ட திலிருந்து / பகிர்ந்தளிக்கப்பட்டதிலிருந்து கிடைத்த வருமானம் ஆதார வாரியாக:

(தொகை ரூபாய் கோடியில்) தனிநபர் ரூபாயில்

வரி விதிப்பு	உள்ளூர் செஸ்வரி		கேளிக்கைவரி		கனிமங்கள்/கரங்கங்கள்		மொத்தம்.	
	தொகை	சதவீதம்	தொகை	சதவீதம்	தொகை	சதவீதம்	தொகை	நபர்வரி
1989-90	1.87	28.48	4.50	68.73	0.18	2.79	6.55	2.02
1990-91	3.12	35.55	5.05	57.53	0.61	6.92	8.78	2.70
1991-92	1.71	24.36	4.67	66.68	0.63	8.96	7.01	2.16
1992-93	2.76	32.84	5.04	59.93	0.61	7.23	8.41	2.59
1993-94	3.74	38.59	5.36	55.20	0.60	6.20	9.70	2.99
5 ஆண்டுகளுக்கான சராசரி	2.64	32.63	4.92	60.87	0.53	6.50	8.09	2.49

2.5.19. ஒப்படை செய்யப்பட்டு/பகிர்ந்தளிக்கப்படும் தனி நபர் சராசரி வருமானமும் வகை வாரியாக ஒவ்வொரு வகைப்பாட்டுக்குள்ளும் வசூலில் காணப்படும் வேறுபாடு.

அட்டவணை 2.47. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படும் தனி நபர் வருவாயில் காணப்படும் வேறுபாடுகளின் அளவுகள் -வகைப்பாடு வாரியாக (1993-94)

தனி நபர் வருமானம் (ரூபாயில்)						
அளவுகள்	வகைப்பாடு I	வகைப்பாடு II	வகைப்பாடு III	வகைப்பாடு IV	வகைப்பாடு V	வகைப்பாடு VI
பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட நபர் வாரி வருமானம் வருவாய் சராசரி	4.98	3.12	2.96	1.96	2.29	3.10
திட்ட அளவுக்குட்பட்டவிலகல்	6.90	2.48	2.38	1.67	3.54	3.61
குறைந்த அளவு	0.26	0.00	0.39	0.00	0.00	0.00
உயரளவு	36.72	12.73	10.38	12.40	24.54	21.66
விலகலின் குணகம்	138.55	79.49	80.41	85.20	154.59	116.45
ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சராசரி	9	14	21	51	10	20

2.5.20. வருவாய் குறித்த விவரங்கள் கீழே ஆய்வு செய்யப்பட்டுள்ளன.

1. உள்ளூர் செஸ்வரி: தமிழ்நாடு 1958ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழ், நிலவரியில் ரூபாய்க்கு 45 காசுகளன்றவீதத்தில் உள்ளூர் செஸ்வரி விதிக்கப்பட்டது. மாவட்டக் கழகங்களை கலைத்துவிட்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்ட போது வசூலிக்கப்பட்ட பல்வேறு செஸ்வரிகளின் ஒரு கூட்டே இந்த வரியாகும். இந்த வரி வீதம், பல ஆண்டுகளாக நடைமுறையிலிருப்பதால் இதனை, நிலவரியில் ரூபாய்க்கு 45 காசு என்றிருப்பதை 1 ரூபாயாக உயர்த்தலாம் என்று தாமோதரன் குழு (1990) கருத்துத் தெரிவித்தது. தமிழ்நாடு அரசு 1992ல் தமிழ்நாடு 1958ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தைப் பொருத்தமாக திருத்தியமைத்து, நிலவரியின் ஒவ்வொரு ரூபாய்க்கும் இந்த வரிவீதத்தை ரூ.1/- என உயர்த்தியது. தமிழ்நாடு 1958ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டம், வசூலிக்கப்பட்ட இந்த 45 காசை பின்வருமாறு பகிர்ந்தளிக்க வகை செய்தது;

- (i) உள்ளூர் செஸ் வரியில் 4/9 பங்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் தொடக்கக் கல்வி கணக்கிற்கு
- (ii) பேரூராட்சிப் பகுதிகளிலிருந்து வசூலிக்கப்பட்ட உள்ளூர் செஸ்வரியில் 2/9 பங்கு சம்பந்தப்பட்ட பேரூராட்சிகளுக்கு
- (iii) நபர் வாரியாக 20 காசுகளுக்குக் குறையாத பங்கு, ஊராட்சிகளுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட வேண்டும்.
- (iv) எஞ்சிய தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொது நிதிக்கு

1992 ஆம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டமும் ஊரக வளர்ச்சித் துறையின் 20.5.93 ஆம் நாளிட்ட 106 ஆம் எண் அரசாணையில் பிறப்பிக்கப்பட்ட விதிகளும் பின்வரும் குறிப்பிட்ட பங்கீட்டு முறைக்கு வகை செய்தன.

- (i) கல்விக் கணக்கிற்கு 20 சதவீதம்
- (ii) ஊராட்சி பேரூராட்சிகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாயில் 75 சதவீதம் சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சிகளுக்கு
- (iii) ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு 5 சதவீதம்

2.5.21. எனினும் 1994 ஆம் ஆண்டின் புதிய சட்டம் வருவாயில் 20 சதவீதத்தைக் கல்விக் கணக்கிற்கு மாற்றப்படுவதற்கும் எஞ்சிய தொகையை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குரிய கணக்கில் வரவு வைப்பதற்கும் வகை செய்தது. இச்சட்டத்தின் 169 ஆம் பிரிவின் விதித்துறையின் கீழ் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியக் குழுக்கள், மாவட்ட பஞ்சாயத்துகளுக்கு இந்தத் தொகையைச் சரிக்கட்ட பொருத்தமான விதிகள் இயற்றப்பட வேண்டும். இதுவரை, விதிகள் எவையும் இயற்றப்படவில்லை. பேரூராட்சிகள், ஊராட்சி வளர்ச்சி வட்டாரங்களிலிருந்து நீக்கப்பட்டு விட்டதால் 1994 ஆம் ஆண்டு புதிய சட்டத்தின் கீழ் அவற்றிற்கென தொகை எதுவும் வசூலிக்கப்பட்டு மாற்றி அளிக்கப்படக்கூடாது. தமிழ்நாடு 1994ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழ் விதிகள் இன்னும் இயற்றப்படாத நிலையில், ஊராட்சிகளுக்கும் கல்விக் கணக்கிற்கும் முந்தைய 1992 ஆம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டத்தின்படி, தொகைகள் தொடர்ந்து பங்கீடு செய்யப்பட்டு வருகின்றன. 169 ஆம் பிரிவில் செஸ் வரி வசூலுக்காக அரசு செய்த செலவைக் கழித்துக் கொள்ள வகை செய்யும் விதித்துறை உள்ளது. ஆனால் அவ்விதித்துறை செயற்படுத்தப்படவில்லை. தற்போது நடைமுறையிலிருக்கும் விதிகளின்படி ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், தொடக்கக் கல்வி கணக்கிற்கு பகிர்ந்தளிக்கப்படும் 20 சதவீதம் உட்பட 25 சதவீதத் தொகையை வைத்துக் கொள்ளலாம். இதன்படி, வசூலிக்கப்படும் ஒரு ரூபாயில் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் கல்விக் கணக்கு உட்பட 25 காசுகளை தாம் வைத்துக் கொள்ளலாம். இந்தநிதி ஆதாரத்திலிருந்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைக்கும் மொத்த வருமானம் நபர் வாரியாக சுமார் ரூ.0.50 க்கும் குறைவு ஆகும். ஊராட்சி ஒன்றியம் ஒன்றுக்கு கிடைக்கும் சராசரி வருமானம் சுமார் ரூ.0.35 லட்சம் ஆகும்.

2.5.22. தொடக்கக் கல்வி சட்டத்தின் கீழ் அப்போதைய மாவட்டக் கழகங்கள் ஊராட்சிகள் மற்றும் அரசு விதிக்கும் செஸ்வரிகளின் விகிதாச்சாரத்திற்கேற்ப, முன்னர் ஊராட்சிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடையே நிதிப் பகிர்வு செய்யப்பட்டது. அப்போது ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியாக 25 காசுகள் மட்டுமே விதித்தன. பிறகு இது ரூ.2.50 என்ற உச்சவரம்பிற்குட்பட்டு உயர்த்தப்பட்டது. தற்போது உள்ளூர் செஸ்மேல் வரியின் கீழ் குறைந்த அளவு ரூ.5 என்றும் உயரளவு ரூ.10 என்றும் வரையறுக்கப்பட்டுள்ளது. அனைத்து ஊராட்சி ஒன்றியங்களும், குறைந்த அளவான ரூ. 5 என்ற வீதத்திலேயே செஸ்மேல் வரி விதித்துள்ளன. இதன்மூலம், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் வருமானம் இரட்டிப்பாகியுள்ளது. உள்ளூர் செஸ்மேல் வரி இணை மானியம் கூடுதல் வருமானமாக அமையும். தொடக்கப் பள்ளி கட்டிடங்களின் பராமரிப்பைத் தவிர 20 சதவீத பங்கீட்டுடன் தனியாகக் கல்வி நிதி ஒன்று பராமரிக்க வேண்டியதை அவசியமாக்க வேறு எவ்விதப் பணியும் இல்லை. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், அவற்றின் பொது நிதியிலிருந்து இப்பராமரிப்புப் பணிகளை மேற்கொள்ள முடியும்.

2.5.23. எதிர்காலத்தில், உள்ளூர் செஸ்வரியை சரிக்கட்டுவது தொடர்பாக மாநில நிதி ஆணையம் பின்வரும் கருத்துக்களைப் பரிசீலித்தது.

- (i) ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, உள்ளூர் செஸ்மேல் வரி வாயிலாக வருமானம் கணிசமான அளவு அதிகரித்திருப்பதைக் கருத்திற் கொண்டு, உள்ளூர் செஸ் வரி முழுவதையும் ஊராட்சிகளுக்கே வழங்கி விடலாம்;
- (ii) ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற உள்ளூர் செஸ் வரியில் 25 சதவீதத்தை சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கலாம்.
- (iii) ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குக் கிடைக்கின்ற உள்ளூர் செஸ்வரியில் 25 சதவீதம் மாநில அளவில் ஒன்றாகத் தொகுக்கப்பட்டு ஒரு கணக்கு முறையின்படி, மாவட்ட பஞ்சாயத்துகளுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படலாம்.

2.5.24. புள்ளி விவரங்களை இன்னமும் வருவாய்த்துறை அலுவலர்களிடமிருந்துதான் பெறவேண்டியிருப்பதால், உள்ளூர் செஸ்மேல் வரி விதிப்பின் நேர்வில் கேட்பு வசூல் சரிக்கட்டல் தொடர்பாக இன்னல்களை சந்திக்க வேண்டியிருப்பதாக முன்னர் கூறப்பட்ட செஸ் வரி மேல் வரி சம்பந்தப்பட்ட அதே இடர்ப்பாடுகள், உள்ளூர் செஸ்வரிக்கும் பொருந்தும். சராசரி நில வரியின் அடிப்படையில் உள்ளூர் செஸ்மேல்வரியை எளிதாக்கவும் முறையாகவும் சரிக்கட்ட தெரிவிக்கப்பட்ட கருத்துரைகள் இந்த வரிவிதிப்புக்கும் பின்பற்றப்படலாம். ஊராட்சிகளுக்குச் சேர வேண்டிய உள்ளூர் செஸ் வரியை சரிக்கட்டுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுவதைத் தவிர்க்க அவ்வரியை ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதி மூலம் வழங்குவதற்குப் பதிலாக ஊராட்சி மன்ற நிதியில் நேரடியாகவே வரவு வைக்கலாம்.

2.5.25. பரிந்துரைகள்:

உள்ளூர் செஸ்வரியைக் கீழ்க்கண்ட மூன்று வழிகளில் பகிர்வு செய்ய மாநில நிதி ஆணையம் பரிந்துரைக்கிறது.

1. உள்ளூர் செஸ் வரியைக் கீழ்க் கண்ட மூன்று வழிகளில் பகிர்வு செய்யலாம்.

i ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு, உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி வாயிலாகக் கிடைக்கும் வருமானம் கணிசமாக அதிகரித்துள்ளதால், உள்ளூர் செஸ் வரி முழுவதும் ஊராட்சிகளுக்கு அளிக்கப்படலாம்.

ii மாவட்டத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சேரவேண்டிய உள்ளூர் செஸ்வரியில் 25 விழுக்காடு சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட பஞ்சாயத்துகளுக்கு பிரித்தளிக்கப்படலாம்.

iii ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்படும் உள்ளூர் செஸ் வரியில் 25 விழுக்காட்டை நிர்ணயிக்கப்பட்ட ஒரு வரைமுறையின் அடிப்படையில் மாவட்ட பஞ்சாயத்துகளுக்கு பிரித்தளிப்பதற்காக, மாநில அளவிலான பொதுத் தொகுப்பில் சேர்க்கலாம்.

2. சராசரி நிலவரி கேட்புத் தொகையின் அடிப்படையில், உள்ளூர் செஸ் மேல் வரியை எளிமையாகவும், முறையாகவும், சரிக்கட்டுவதற்காக மாநில நிதி ஆணையம் செய்த பரிந்துரைகள், உள்ளூர் செஸ் வரிக்கும் பின்பற்றப்படலாம்.

3. ஊராட்சிகளுக்குச் சேரவேண்டிய உள்ளூர் செஸ் வரியை ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதி மூலம் வழங்குவதற்குப் பதிலாக நேரடியாக ஊராட்சி தொகுப்பு நிதியில் வரவு வைக்கலாம்.

கேளிக்கை வரி:

2.5.26. (i) ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளில் வசூலிக்கப்படும் கேளிக்கை வரித் தொகையில் 60 சதவீதத்தை, அரசு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு ஒதுக்கீடு செய்கிறது. இதில் 30% திரையரங்கு அமைந்துள்ள சம்பந்தப்பட்ட ஊராட்சிகளுக்கு அளிக்கப்பட வேண்டும். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சேர வேண்டிய பங்கை 90 சதவீதமாக உயர்த்தலாம் என்று ஆய்வரங்கங்களிலும் மாவட்ட அமர்வுகளிலும் கருத்துக்கள் முன் வைக்கப்பட்டன. அதே சமயத்தில் ஊராட்சிகளுக்கான

பங்கும் அதிகரிக்கப்பட வேண்டும் என்ற ஒரு கோரிக்கையும் வைக்கப்பட்டது. இந்தச் சூழ்நிலையில் பங்கீட்டு முறையின் மூலாதாரத்தைப் பற்றி நாம் பரிசீலிக்க வேண்டியுள்ளது. கேளிக்கை வரி மூலம் கிடைக்கும் தொகைகள் ஊராட்சிகளுக்கென ஒதுக்கப்பட்டது. 1961 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி அதிகார மன்ற நிதிகள் சட்டத்தின் கீழ் கேளிக்கை வரிகள் மற்றும் காட்சி வரிகள் மீது மேல் வரி விதிக்க, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அனுமதிக்கப்பட்டன. இத்தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சேரவேண்டியது ஆகும். கேளிக்கை வரி, காட்சி வரிகள் மீது அரசு கூடுதல் மேல்வரி விதித்து அதன் மூலம் கிடைத்த வருவாயைத் தானே வைத்துக் கொண்டது. இவ்வரிக் கூறுகள் அனைத்தையும் ஒன்று சேர்த்தபோது பல்வேறு முகவரமைப்புகளுக்கான பங்குத் தொகைகள் அப்போது கிடைத்த வருமானத்தின் அடிப்படையில் 40:30:30 எனக் கணக்கிடப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டது. இதன்படி 30 சதவீதத் தொகை ஊராட்சிகளுக்கும், மற்றொரு 30 சதவீதத் தொகை ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் கிடைத்தன. வசூலிப்புக் கட்டணங்களாக சாதாரணமாக எடுத்துக் கொள்ளும் 10 சதவீதத் தொகையையும் சேர்த்து அரசுக்கு 40 சதவீதம் கிடைத்தது. இணக்க வரித் தொகையைப் பகிர்ந்தளிக்கும்போது ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதி முழுவதும் பயனடையுமாறு செய்ய வேண்டும் என்பதே ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சட்டப்பூர்வமான கோரிக்கை ஆகும். இச்சூழலை ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வேறெந்த வருமான ஆதாரத்தையும் சார்ந்திருக்க முடியாத நிலையில் இந்த வருமானம் தொடர்பாக, ஊராட்சிகளுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குமிடையே தற்போதுள்ள வரிப்பகிர்வு முறையை மாற்றுவதற்கு எவ்வித முகாந்திரமும் இல்லை. இது 1953-54 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி நிதி வரி விதிப்பு விசாரணைக் கமிஷனால் உள்ளூர் வரி விதிப்பாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளதால் இதில் ஒரு பங்கை அரசு வைத்துக் கொள்வது நியாயமாக இருக்காது. இதன் மூலம் கிடைக்கும் வருமானம் முழுவதுமே உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டு 30 : 70 என்ற விகிதாச்சாரத்தில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும், ஊராட்சிகளுக்குமிடையே பகிர்ந்து கொள்ளப்படலாம்.

சரிக்கட்டல் நடைமுறைகள்:

(ii) வரவு செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டில் இழப்பீடுகளும் ஒதுக்கீடுகளும் என்பதன் கீழ் இப்பகிர்வுத் தொகை முறைப்படுத்தப்படுவதால் வரவு செலவுத் திட்ட நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகள் சாதாரணமாக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு சேர வேண்டிய தொகையைச் சரிக்கட்டுவதில் காலதாமதம் ஏற்படுகிறது என்று வணிக வரித் துறை அலுவலர்களுடன் நடத்திய விவாதத்தின் போது தெரிய வந்தது. உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி, முத்திரைத்தாள் தீர்வை மீதான மேல்வரி, சுரங்கங்கள் கனிமங்கள் தொடர்பான வருவாய் ஆகிய இனங்களில் பின்பற்றப்படுவதைப் போன்று உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சேர வேண்டிய பகிர்வுத் தொகை அந்தந்த வருவாய்த் தலைப்பின் கீழ், காட்டப்படுகிறது. இது போலவே வருவாய் கணக்கில் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சேர வேண்டிய பகிர்வுத் தொகை கேளிக்கை வரி தொடர்பான வருவாய் கணக்குத் தலைப்பின் கீழ் வரும் “கழிக்கவும். திருப்பிச் செலுத்தப்படுபவை” என்பதன் கீழ் காட்டப்படலாம். இதனால் வரவு செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடு இல்லாமலேயே சரிக்கட்ட ஏதுவாக அமையும். இப்பகிர்வுத் தொகை, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சேர வேண்டிய வருவாய்த் தொகையாக இருப்பதால் மாநில வரிகளின் கீழ் இவற்றைக் கொண்டு வரக் கூடாது. உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் செலுத்தத்தக்க ஏனைய ஒப்படை வருவாய்களைப் பொறுத்தமட்டில் இதே நடைமுறை ஏற்கெனவே செயலிலிருப்பதால் இந்நடைமுறைக்கு மறுப்பேதும் இருக்கப் போவதில்லை.

(iii) ஊராட்சிகளுக்கு / ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சேர வேண்டிய தொகையைச் சரிக்கட்டுவதில் ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கும் வகையில் மொத்தத் தொகையையும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் பொது நிதியில் சரிக்கட்டுவதற்குப் பதிலாக ஊராட்சி தொகுப்பு நிதி / ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதிகளில் நேரடியாக வரவு வைக்கலாம்.

2.5.27. பரிந்துரைகள்:

1. ஊராட்சிகளுக்கும், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குமிடையே தற்போது பின்பற்றப்பட்டு வரும் நிதிப் பகிர்வு முறையை மாற்றுவதற்குப் போதிய நியாயமில்லை.
2. இவ்வரி, 1954 ஆம் ஆண்டு உள்ளாட்சி நிதி வரி விதிப்பு விசாரணைக் கமிஷனால் உள்ளூர் வரி விதிப்பாக வகைப்படுத்தப்பட்டுள்ளது. எனவே ஏற்கெனவே, " மாநகராட்சிகள் " தொடர்பாக பரிந்துரைக்கப்பட்டதைப் போன்று, மொத்த வருவாயும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கே அளிக்கப்படலாம். இத்தகைய நேர்வில், வருவாய், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஊராட்சிகளுக்குமிடையே 30 : 70 என்ற விகிதத்தில் பிரித்துக்கொள்ளப்படலாம்.
3. வரவு செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீட்டில் கேளிக்கை வரியைச் சரிக்கட்டுவதில் ஏற்படும் இடர்ப்பாடுகளைப் பின் வரும் முறையில் தவிர்க்க இயலும். உள்ளூர் செஸ் வரி, உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி, முத்திரைத்தாள் மீதான மேல் வரி மற்றும் சுரங்கங்கள் கனிமப் பொருள்கள் வருவாய் போன்ற ஏனைய அனைத்து ஒப்படை வருவாய்களின் நேர்வில் பின்பற்றப்படுவதைப் போன்று மாநில வருவாய் வரவு செலவுத் திட்டத்தில் அந்தந்த வருவாய்த் தலைப்புகளின் கீழ் " கழிக்கவும். திருப்பிச் செலுத்தப்படுபவை " என்பதன் கீழ் இத்தொகையைக் காட்டலாம். ஊராட்சிகளுக்கு / ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்குச் சேர வேண்டிய தொகையை, ஊராட்சிகளுக்கு சரிக்கட்டுவதற்கு ஏற்படும் காலதாமதத்தைத் தவிர்க்கும் பொருட்டு ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதி வழியாக தொகை முழுவதையும் வழங்குவதற்குப் பதிலாக இந்நிதி நேரடியாக ஊராட்சி தொகுப்பு நிதியில்/ ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதியில் வரவு வைக்கப்படலாம்.

சுரங்கங்களும் கனிமங்களும்:

2.5.28. முக்கியமான கனிமங்கள் குறித்த குத்தகைகள் மத்திய அரசு கட்டுப்பாட்டின் கீழும் சிறு கனிமங்கள் குறித்த குத்தகைகள் மாநில அரசின் கட்டுப்பாட்டின் கீழும் வருகின்றன. சிறு கனிமங்களைப் பொறுத்தமட்டில் அவற்றுக்கான குத்தகை வருவாய்த்துறை அலுவலர்கள் மூலம் ஒப்பந்தப்புள்ளி / ஏலம் முறையில் விடப்படுகிறது. சிறு கனிமங்களில் பொதுவாக மணல், கனிமக் கருங்கல் மற்றும் கருப்பு கிரானைட்கள் வெட்டியெடுக்கும் பணிகள் அடங்கும். ஒப்பந்தப்புள்ளி / ஏலம் மூலம் பெறப்படும் தொகை முழுவதும் 50 : 50 என்ற விகிதாச்சார அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கும் ஊராட்சிகளுக்குமிடையே பகிர்ந்து கொள்வதற்காக ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அளிக்கப்படுகிறது.

2.5.29. மண்ணியல் கனிமங்கள் துறையுடன் நடத்திய விவாதத்தின் போது கிரானைட் நீங்கலாக சிறு கனிமங்களுக்கு ஆண்டொன்றுக்கு ரூ.30 கோடியும் கருப்பு கிரானைட் வகையில் மற்றொரு ரூ.30 கோடியும் வசூலிக்கப்படுவதாகத் தெரிய வந்தது. சுரங்கம் அமைந்துள்ள இடத்திற்கும் ஏனையோருக்கும் பயன்களை பங்கீடு செய்வதற்குரிய முறை தீர்மானிக்கப்படாததால் கருப்பு கிரானைட் மூலம் வசூலிக்கப்பட்ட தொகை இன்னும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு பங்கீடு செய்யப்படவில்லை. ஊரக வளர்ச்சி உள்ளாட்சித் துறையின் 6.3.89 ஆம் நாள் 170 ஆம் எண்

அரசாணையில் பிறப்பிக்கப்பட்ட ஆணைகளின் படி, மற்றொரு 30 கோடி ரூபாய் பங்கீடு செய்யப்பட்டதாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் மாநிலக் கணக்குகளில் 1991-92 ஆம் ஆண்டு முதல் 1994-95 ஆம் ஆண்டு வரையிலான கால அளவில் செய்யப்பட்ட சரிக்கட்டல் தொடர்பான புள்ளிவிவரங்களைப் பார்த்ததின் பேரிலும் உள்ளாட்சி மன்றங்கள் அளித்துள்ள புள்ளிவிவரங்களுக்கிணங்கவும் உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சேரவேண்டிய ரூ. 30 கோடியில் எந்தவொரு ஆண்டிலும் ரூ. 2 கோடிக்கு மேல் தொகை சரிக்கட்டப்படவில்லை. இதனை கீழ்க்காணும் புள்ளி விவரங்களிலிருந்து காணலாம்.

அட்டவணை 2.48. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் - சுரங்கங்களும் கனிமங்களும் - சரிக்கட்டல் விவரங்கள்

(ரூபாய் கோடியில்)

	அரசு கணக்குகளின்படி கிடைத்த வருவாய்	அரசு கணக்குகளின்படி சரிக்கட்டப்பட்ட தொகை
1990-91	66.62	2.00
1991-92	24.65	0.72
1992-93	62.82	0.65
1993-94	53.36	1.32
1994-95	63.12	0.55

2.5.30. ஊரக வளர்ச்சி - உள்ளாட்சித்துறையின் 7.6.82 ஆம் நாளிட்ட 834 ஆம் எண் அரசாணையில் குறிப்பிட்டுள்ள நடைமுறை மாற்றங்களால் 1989 ஆம் ஆண்டிற்கு முந்தைய கால அளவில், சரிக்கட்டல்களில் இடர்ப்பாடுகள் காணப்பட்டன. இந்த இடர்ப்பாடுகள், ஊரக வளர்ச்சி - உள்ளாட்சித் துறையின் 6.3.89 ஆம் நாளிட்ட 170 ஆம் எண் அரசாணையில் ஏற்கனவே களையப்பட்டுவிட்டன. இன்னும், பெருமளவுத் தொகையைச் சரிக்கட்டுவதில் அளவுக்கு மீறிய காலதாமதம் இருப்பதாகத் தெரிகிறது. இத்தொகை, சம்பந்தப்பட்ட மாவட்ட ஆட்சியரின் அனுமதியுடன் மாவட்டாட்சியர் அலுவலகத்திலுள்ள சுரங்கங்கள் துறை உதவி இயக்குநரால், மாவட்ட அளவில் சரிக்கட்டப்பட வேண்டும். இது உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு முக்கிய வருவாயாக இருக்கும். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சரிக்கட்டத்தக்க பாக்கித்தொகை ஆண்டு ஒன்றுக்கு சராசரியாக ரூ.25/- கோடிக்கும் மேலாகும். கடந்த 5 ஆண்டுகளாக சேர்ந்து வந்துள்ள தொகை ரூ.125/- கோடிக்கு மேலிருக்கும். பாக்கித் தொகைகளை உடனடியாக, மாவட்ட அலுவலர்கள் சரிக்கட்ட வேண்டும் என மாநில நிதி ஆணையம் கருதுகிறது. இது போன்ற காலதாமதங்களைத் தவிர்க்க நடைமுறைகளை எளிமைப்படுத்துவது அவசியமாகிறது.

நடைமுறையை எளிமையாக்குதல்

2.5.31. மாநில நிதி ஆணையம், துறைப் பிரதிநிதிகளுடன் விவாதித்தபோது, அவர்கள் சாதாரணமாக ஒவ்வொரு ஜூன் திங்களில் குத்தகைகள் முடிவு செய்யப்படும்போது தொகையை நேரடியாகச் சரிக்கட்டுவதில் இடர்ப்பாடு ஏதுமில்லை என்று தெரிவித்தனர். குத்தகையை உறுதி செய்து ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் அனைத்து இனங்களிலும், அவ்வாறு குத்தகை உறுதி செய்யப்பட்டவுடன், மாவட்ட ஆட்சியர்கள் தொகையைச் சரிக்கட்டுவதை உறுதி செய்ய வேண்டும்.

கனிமங்களை வெட்டுவதற்கு அனுமதி அளிப்பதற்கு முன் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றத்தில் (ஊராட்சி ஒன்றியக்குழு) பணத்தைச் செலுத்தி ரசீதை தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு உத்திரவிட்டு, குத்தகையை உறுதிசெய்து பிறப்பிக்கப்படவுள்ள ஆணைகளில் ஒரு நிபந்தனையைச் சேர்ப்பதன் மூலம், இதனை எய்த இயலும். உரிமம் அல்லது அனுமதியின்படி கனிமம் வெட்டியெடுக்கப்படுகிறதா என்பதை மேற்பார்வை செய்து, அனுமதிக்கப்பட்ட அளவுக்கு அதிகமாக வெட்டியெடுக்கப்பட்டால், அதனை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர, உள்ளூர் தலைவர்களுக்கும் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கும் அனுமதி அளிக்கப்படலாம்.

2.5.32. இந்த ஆதாரத்திலிருந்து சரிக்கட்டப்படும் வருவாய்த் தொகையை சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு, அவை ஊரக உள்ளாட்சி மன்றங்களாக இருந்தாலும் சரி அல்லது நகர்ப்பகுதி உள்ளாட்சி மன்றங்களாக இருந்தாலும் சரி - அளிக்கப்பட வேண்டும். கிராணைட்டுகளைப் பொறுத்தமட்டில், அவற்றை ஏற்றுமதி செய்வதன் மூலம் பெருமளவு தொகை கிடைக்கப் பெற்றாலும், இவை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு எந்த வகையிலும் பயனளிப்பதாக இல்லை எனத் தெரிவிக்கப்பட்டது. கிராணைட் குறித்து வகுலிக்கப்படும் வருவாய் அதன் அங்காடி விலை வாய்ப்புடன் ஒப்பிடும்போது குறைவாக உள்ளதாகத் தோன்றுகிறது. இவற்றின் ஏற்றுமதி வாய்ப்பைக் கருத்திற்கொண்டு, அரசு அவற்றிற்கு உயரளவு வீதங்களை நிர்ணயிக்கலாம். கிராணைட் குறித்து வகுலிக்கப்படும் தொகையில், 50 விழுக்காடு சுரங்கங்கள் அமைந்துள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு (ஊரக அல்லது நகர்ப்பகுதி) பகிர்ந்தளிக்கப்படலாம். எஞ்சியுள்ள 50 விழுக்காடு, மாநில நிதி ஆணையம் வகுத்தளித்துள்ள கோட்பாடுகளின்படி பொதுத் தொகுப்புக்கு அளிக்கப்பட மாநில அளவில் வைத்துக் கொள்ளப்படலாம். பெரிய கனிமங்களைப் பொறுத்தவரையில் மாநில அரசு பெறும் உரிமத்தொகையில் 25 விழுக்காடு உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்பட வேண்டும். இதில் 50 விழுக்காடு சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சரிக்கட்டப்படலாம். எஞ்சிய தொகை முந்தைய பத்தியில் குறிப்பிடப்பட்ட ஊக்க நிதியில் சேர்க்கப்படலாம்.

2.5.33. பரிந்துரைகள்

மாநில நிதி ஆணையம் பின்வருமாறு பரிந்துரைக்கிறது.

1. பல ஆண்டுகளாக கனிம வளங்கள் தொடர்பாக உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சேர வேண்டிய வருவாயைச் சரிக்கட்டுவதில் தவிர்க்கத்தக்க காலதாமதம் ஏற்பட்டு வருவதாக அறியப்படுகிறது. இவ் வருவாய் மாவட்ட ஆட்சியரின் ஒப்புதலுடன், மாவட்ட ஆட்சியர் அலுவலகத்தில் உள்ள உதவி இயக்குநரால் (சுரங்கங்கள்) மாவட்ட அளவில் மட்டுமே சரிக்கட்டப்பட வேண்டும். வரவு செலவுத் திட்ட ஒதுக்கீடு இடர்ப்பாடு ஏதுமில்லை. இவ்வருமானம், உள்ளாட்சி மன்றங்களின் முக்கியமான வருவாய் இனங்களுள் ஒன்றாகும். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சரிக்கட்ட வேண்டிய நிலுவை, ஆண்டொன்றுக்கு சராசரியாக ரூ. 25 கோடிக்கும் அதிகமாகவே இருக்கும். கடந்த ஐந்தாண்டுகளில் இத்தொகை ரூ.125 கோடியைத் தாண்டியிருக்கும். இந்நிலுவைத் தொகையை மாவட்ட அதிகாரிகள், சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு உடனடியாக வழங்கலாம்.
2. உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு உரிய நேரத்தில் தொகையைச் சரிக்கட்டுவதற்கு பின்வரும் எளிய நடைமுறை பின்பற்றப்படலாம்.

2.5.34. குத்தகையை உறுதிசெய்து ஆணை பிறப்பிக்கப்படும் அனைத்து இனங்களிலும், அவ்வாறு குத்தகைகள் உறுதிசெய்யப்பட்டவுடன் மாவட்ட ஆட்சியர் தொகையைச் சரிக்கட்டலாம். அதே சமயத்தில் குத்தகையை உறுதிசெய்து பிறப்பிக்கப்படவுள்ள ஆணைகளில், கனிமங்களை வெட்டுவதற்கு அனுமதி அளிப்பதற்கு முன் சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களில் (ஊராட்சி ஒன்றியக்குழு) இறுதி செய்யப்பட்ட தொகையைச் செலுத்தி ரசீதை தாக்கல் செய்ய வேண்டுமென சம்பந்தப்பட்ட தரப்பினருக்கு உத்தரவிடலாம். உரிமம் அல்லது அனுமதியின்படி கனிமம் வெட்டியெடுக்கப்படுகிறதா என்பதை மேற்பார்வை செய்து அனுமதிக்கப்பட்ட அளவிற்கு அதிகமாக வெட்டியெடுக்கப்பட்டால், அதனை கவனத்திற்குக் கொண்டுவர உள்ளூர் தலைவர்களுக்கும் வட்டார வளர்ச்சி அதிகாரிகளுக்கும் அனுமதி அளிக்கப்படலாம். கிராண்ட் குறித்து வசூலிக்கப்படும் வருவாய், அதன் ஏற்றுமதி வாய்ப்புடன் ஒப்பிடுகையில், மிகவும் குறைவாக உள்ளதாகத் தெரிகிறது. இவ்வீதங்கள் உயர்த்தப்படலாம். கிராண்ட் குறித்து வசூலிக்கப்படும் தொகையில் 50 விழுக்காடு சுரங்கங்கள் அமைந்துள்ள உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பகிர்ந்தளிக்கப்படலாம். எஞ்சிய 50 விழுக்காடு மாநில அளவில் தொகுக்கப்பட்டு, மாநிலநிதி ஆணையம் வகுத்த கோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் பகிர்ந்தளிப்பதற்காக ஊக்க நிதியில் சேர்க்கப்படலாம். இத்தொகையை சம்பந்தப்பட்ட நிருவாகத்தலைமை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கும். பெரிய கனிமங்களைப் பொறுத்தவரையில், மாநில அரசு பெறும் உரிமத் தொகையில் 25 விழுக்காடு உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒப்படை செய்யப்பட வேண்டும். இதில் 50 விழுக்காடு சம்பந்தப்பட்ட உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்படலாம். எஞ்சிய தொகை ஏற்கனவே குறிப்பிடப்பட்ட ஊக்க நிதியில் சேர்க்கப்படலாம்.

வரி அல்லாத வருவாய்:-

2.5.35. இந்த வருவாய் ஆதாரத்திலிருந்து கிடைக்கும் தொகை, மொத்த வருமானத்தில் 5 முதல் 7 சதவீதமாகும். தனிநபர் அடிப்படையில் இவ்வருமானம் ரூ.5/- முதல் 7/- எனக் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ஐந்து ஆண்டுகளுக்குரிய இனம் வாரியான வருவாய் விவரங்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 2.49. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் - வரி அல்லாத வருவாய்கள்

(தொகை ரூபாய் கோடியில்)

தனிநபர் வாரியாக

	1989-90		1990-91		1991-92		1992-93		ரூபாயில் 1993-94	
	தொகை	சதவீதம்	தொகை	சதவீதம்	தொகை	சதவீதம்	தொகை	சதவீதம்	தொகை	சதவீதம்
1. கட்டணங்களும் பயணக்கட்டணங்களும்	3.68	24.55	3.86	23.47	4.38	23.92	4.88	24.21	5.65	25.39
2. சொத்துக்களிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய்	3.20	21.32	4.41	26.82	3.92	21.37	5.66	28.09	5.16	23.19
3. சிறப்புப் பணிகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருவாய்	1.16	7.76	1.07	6.53	1.85	10.09	1.69	8.36	1.51	6.76
4. ஏனைய பல்வகை வருவாய்	6.96	46.37	7.10	43.18	8.17	44.62	7.94	39.34	9.94	44.66
மொத்தம்	15.00	100.00	16.44	100.00	18.32	100.00	20.17	100.00	22.26	100.00
தனிநபர் வாரியாக										
மொத்த வருமானம்	4.62		5.06		5.64		6.21		6.85	

ஊரகப் பகுதிகளில் கிடைக்கும் வரி அல்லாத வருவாய்த்தொகையில் பெரும்பகுதி ஊராட்சிகள் தொடர்புடையனவாகும். சமூகக் காடு வளர்ப்பு, ஊராட்சி ஒன்றிய அங்காடிகள், சந்தைகள் அல்லது திருமண மண்டபங்கள் திறப்பது ஆகியவை நீங்கலாக, இந்த இனத்தின் கீழ் வருவாய் அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்பு ஏதும் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு இருப்பதாகத் தெரியவில்லை. உள்ளூர் ஊராட்சிப் பகுதிகளில் அங்காடி அமைந்திருக்குமானால், அந்த அங்காடி/சந்தைகளிலிருந்து கிடைக்கும் வருமானத்தில் ஒரு பங்கை மட்டுமே இந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பெறத் தகுதியுடையவையாகும்.

உதவி மானியங்கள்

2.5.36. ஊராட்சி வளர்ச்சி வட்டாரங்களில், முக்கியமாக பல்வேறு வளர்ச்சித் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் முகவரமைப்புகளாக மட்டுமே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்டன. இத்திட்டங்கள் முன்னர், அரசு மூலம் சமூக வளர்ச்சி வட்டாரங்களில் செயல்படுத்தப்பட்டு வந்தன. இவை, மாவட்ட கழகங்களால் முன்னர் கவனிக்கப்பட்டு வந்த, மகப்பேறு மையங்கள், மருந்தகங்கள், தொடக்கக் கல்வி, சுகாதாரப் பாதுகாப்பு போன்ற சில பொதுவான திட்டங்களையும் கவனிக்குமாறு கேட்டுக் கொள்ளப்பட்டன. ஊராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் அடங்கிய ஊராட்சி ஒன்றிய பகுதி முழுவதிலும் இத்திட்டங்கள் செயல்படுத்தப்பட்டன. மாநில அரசின் திட்டப்பணிகள் மற்றும் திட்டம் சார்பு பணிகளுக்கான நிதி ஒதுக்கீடுகளின் கீழ் அந்தந்தப் பொருளாதார வளர்ச்சித் திட்டங்களுக்காக ஒதுக்கப்படும் ஒப்படைகள், மானியங்கள் வகையில் பெருமளவு வருவாய் கிடைக்கும் என்ற நோக்கத்தில்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் உருவாக்கப்பட்டன. ஊராட்சிகள், குடிமைப் பணிகளைக் கவனிப்பதற்கென்று வடிவமைக்கப்பட்ட ஓர் அமைப்பாகும். அரசு வகுக்கும் சமூகப் பொருளாதாரத் திட்டங்களைச் செயல்படுத்துவதில் முக்கியப் பங்கு வகித்து மைய ஆதாரமாக அமையும் என்று ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் எதிர்பார்க்கப்பட்டன. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வேளாண்மை, கால்நடை வளர்ப்பு, கூட்டுறவு, தொழில் போன்ற பல்வேறு துறைகளிலிருந்து விரிவாக்க அலுவலர்களைக் கொண்டிருக்கின்றன. எண்பதுகளின் பிற்பகுதியில்தான், சார்புத் துறைகளால் இத்திட்டங்கள் மெல்ல மெல்ல எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன; இதனால், ஊராட்சி ஒன்றியத்தின் அதிகாரம் அரசுத்துறை அளவிற்குக் குறைக்கப்பட்டு, முடிவில் தற்போது செயல்படுத்தப்பட்டுவரும், வேலைவாய்ப்பை நோக்கமாகக் கொண்ட திட்டங்களைச் செயல்படுத்தும் முகவரமைப்பாக மட்டுமே இயங்கி வருகிறது. எனவே, சட்டப்படிக்கான சட்டப்படிக்கல்லாத மானியங்களிலிருந்தே ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் வருமானம் பெற்று வந்தன என்பதில் வியப்பேதுமில்லை.

2.5.37. 1989-90 முதல் 1993-94 ஆம் ஆண்டு வரையிலான ஐந்தாண்டு கால அளவில், வருவாய் இனங்கள் குறித்து அரசிடமிருந்து பெறப்பட்ட மானியங்கள் பற்றிய விவர அறிக்கை இணைப்பு எண் 82 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

2.5.38. ஐந்தாண்டுகளுக்குரிய மானியங்களிலிருந்து கிடைக்கப்பெற்ற மொத்த வருமானம், தனிநபர் வருமானம் பற்றிய விவரங்களும் சட்டப்படிக்கான, சட்டப்படி அல்லாத மானியங்கள் வகையில், இனவாரியாக பெறப்பட்டுள்ள குறைந்தளவு, உயரளவு மானியத் தொகையிலுள்ள வேறுபாடு பற்றிய விவரங்களும் கீழே விவர அட்டவணைகளில் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

அட்டவணை 2.50. ஊராட்சி ஒன்றியம் - 1989-90 முதல் 1993-94 வரையிலான கால அளவிற்குரிய உதவி மானியம்

ஆண்டு	தொகை (ரூபாய் கோடியில்)	தனிநபர் வருமானம் (ரூபாயில்)	மொத்த வருமானத்தின் சதவீதம்
1989-90	170.02	52.31	82.78
1990-91	207.79	63.94	83.20
1991-92	225.91	69.51	86.33
1992-93	251.34	77.34	84.78
1993-94	327.60	108.80	84.58

அட்டவணை 2.51. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் - சட்டப்படிக்கான, சட்டப்படி அல்லாத மானியங்களிலிருந்து கிடைக்கும் குறைந்தளவு, உயரளவு சராசரி தனிநபர் வருமானம்

ஆண்டு	தனிநபர் சராசரி வருமானம் குறைந்தளவு தனிநபர் உயரளவு தனிநபர் வருமானம்					
	சட்டப்படி வருமானம்		சட்டப்படி வருமானம்		சட்டப்படி வருமானம்	
	சட்டப்படி யானது	சட்டப்படி அல்லாதது	சட்டப்படி யானது	சட்டப்படி அல்லாதது	சட்டப்படி யானது	சட்டப்படி அல்லாதது
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)	(7)
I	21.92	64.93	2.34	28.68	115.43	166.40
II	13.10	64.29		24.04	37.24	193.14
III	11.36	72.96	3.09	25.64	59.59	161.50
IV	8.86	68.21		10.56	46.26	199.75
V	9.67	73.83		16.42	95.25	326.05
VI	7.40	64.82		5.25	33.40	163.64

2.5.39. தமிழ்நாடு 1994 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 180 ஆம் பிரிவு உள்ளூர் செஸ் மேல் வரி வசூலுக்கு இணையான சட்டப்படிக்கான மானியங்கள் வழங்க வகை செய்கிறது. ஓரளவு மக்கள்தொகை அடிப்படையிலும், ஓரளவு சாலைகளின் நீளத்தின் அடிப்படையிலும் உள்ளூர் மானியங்கள் வழங்க 182 ஆம் பிரிவு வகை செய்கிறது. சட்டப்படிக்கான இவ்விரு மானியங்கள் மூலம் தனிநபர் அளவில் ரூ.7 -லிருந்து ரூ.15 வரை கிடைக்கிறது. மொத்த வருமானத்தில் இதன் சதவீதம் 11 லிருந்து 14 சதவீதம் வரை இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டுள்ளது.

உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி இணை மானியம்

2.5.40. உள்ளூர் செஸ் மேல்வரியின் மூலம் கிடைக்கும் தொகையின் அடிப்படையில், உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி இணை மானியம் வழங்குவதற்கு தமிழ்நாடு 1994 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 180 ஆம் பிரிவு வகை செய்கிறது. இதுபோன்ற மானியங்கள் வழங்குவதற்காக, ஊராட்சி வளர்ச்சி வட்டாரங்கள் வகைப்படுத்தப்படுகின்றன. 181 ஆம் பிரிவின்படி ஐந்தாண்டுகளுக்கொருமுறை அவை மறுவகைப்பாடு செய்யப்பட வேண்டும். வளர்ச்சி வட்டாரங்களின் வெவ்வேறு வகைகளுக்கு வெவ்வேறு விகிதங்களில் மானியங்கள் வழங்குவதற்கும், இப்பிரிவு வகை செய்கிறது. இந்த விதித்துறை, 1958 ஆம் ஆண்டு சட்டத்திலிருந்து எடுத்தாளப்பட்டுள்ளது.

2.5.41. தனிநபர் நிலவரி மூலம் கிடைக்கும் வருவாயின் அடிப்படையில், வட்டாரங்கள் வகைப்பாடு செய்யப்படுகின்றன. நிலவரி வருவாய்தான் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் சொந்த வருவாய்க்கு அடிப்படையாக இருப்பதால் இது அளவுகோலாகப் பின்பற்றப்படுகிறது. அமைப்பு அதிகாரங்கள் குறித்த IV வது பகுதி வட்டாரங்களின் மறு வகைப்பாடு விரிவாக விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போதைய அடிப்படைகளையும் வகைப்பாடு முறைகளையும் தொடர்ந்து பின்பற்றலாம் என்றும், ஏற்கனவே செய்யப்பட்டுள்ள ஆறு வகையான வகைப்பாடுகளையும் தொடர்ந்து செயல்படுத்தலாம் என்றும் மாநில நிதி ஆணையம் பரிந்துரைக்கிறது.

2.5.42. வெவ்வேறு வகை வளர்ச்சி வட்டாரங்களுக்கு அரசு தற்போது அளிக்கத்தக்க உள்நூர் செஸ் மேல்வரி இணை மானியத்தைக் காட்டும் விவர அறிக்கை கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் நிலவரி தொடர்பான அண்மைக்கால புள்ளிவிவரங்கள், வட்ட அலுவலர்களிடமிருந்து பெறப்பட்டபோதிலும், இந்தப் புள்ளி விவரங்களின்படி மாநிலத்தின் அடிப்படை நிலவரி ஆண்டொன்றுக்கு ரூ.9.97 கோடியாகயிருப்பதால், இப்புள்ளி விவரங்களைக் கணக்கிணக்கம் செய்ய வேண்டியிருக்கிறது. தாமோதரன் குழு (1990) கணக்கிணக்கம் செய்துள்ள அடிப்படை நில வரியோடு ஒப்பிடுகையில், இத்தொகை மிக அதிகம் எனத் தோன்றுகிறது. அடிப்படை நில வரி அதிகரிப்பதற்கு வாய்ப்பேதுமில்லை. எனவே, தற்போது சேகரிக்கப்பட்டுள்ள புள்ளிவிவரங்களைக் கணக்கிணக்கம் செய்ய வேண்டியிருப்பதால், விவர அறிக்கையில் கொடுக்கப்பட்டுள்ள உள்நூர் செஸ் மேல்வரி இணை மானியம் வகையிலான தற்போதைய பொறுப்பு தாமோதரன் குழு பின்பற்றிய சராசரி அடிப்படை நில வரியின் அடிப்படையிலேயே கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. ரூ.5 முதல் ரூ.10 வரையிலான வரி விதிப்பிற்குரிய திருத்த வீதங்கள் வரையறுக்கப்படாததால், தற்போது செயலிலிருக்கும் ரூ.2.50 என்ற உயரளவுக்குரிய மானியங்களே தற்போது வழங்கப்பட்டு வருகின்றன. இதுபோலவே, மக்கள்தொகை புள்ளி விவரங்களும், பேரூராட்சிப் பகுதிகளை உள்ளடக்கிய 1981 ஆம் ஆண்டு மக்கள்தொகை கணக்கெடுப்பின் அடிப்படையிலானதாகும். அரசின் தற்போதைய நிதிப் பொறுப்புகள் கணக்கிடப்பட்டு, கீழே அட்டவணை 2.52 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

2.5.43. வரைமுறையில் கருதப்பட்டபடி, கீழ்நிலை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அதிக உதவியும் உயர் வரி விதிப்பிற்கு அதிக மானியமும் அளிக்கும் நோக்கம் நிறைவேற்றவில்லை. இது குறித்து தாமோதரன் குழுவும் கருத்து தெரிவித்துள்ளது. இவ்வரைமுறையினால் IV V VI ஆகிய வகைகளைச் சேர்ந்த உள்ளாட்சி அமைப்புகளுக்கு அரசு அளித்த உதவியில் பெரும் வேறுபாடு ஏற்பட்டுள்ளதாக அக்குழு அறிந்தது. உள்நூர் செஸ் மேல்வரியில் தனி நபர் வருமானம் ரூ.8.82 இலிருந்து (வகை I) ரூ.1.78 வரை (வகை VI) வேறுபட்டது. உயர்நிலை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஏற்கனவே அளிக்கப்பட்டுவரும் உதவியின் வீதத்தைக் குறைக்க இயலாது என்பதால், இவ்வேறுபாட்டையும் குறைக்க முடியவில்லை. கீழ்நிலை உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு அளிக்கப்படும் உதவி விகிதத்தை உயர்த்தினால் அரசின் நிதிப் பொறுப்பும் கணிசமான அளவுக்கு உயரும். எனவே, வகை IV V VI ஆகியவற்றுக்கு, இவ்வரைமுறையினால் எழும் தனிநபர் வருமானத்திலுள்ள வேறுபாட்டை சமன்செய்ய, சிறப்பு தனிநபர் மானியம் அளிக்கலாம் என அக்குழு கருத்துத் தெரிவித்தது.

2.5.44. ரூ.2.50 வரி விதிப்பதற்கு அனுமதிக்கத்தக்க மானியத்தின் அடிப்படையில், ரூ.5 என்ற வீதத்தில் வசூலிக்கத்தக்க உள்நூர் செஸ் மேல்வரிக்கு தற்போது செலுத்தத்தக்க தொகை ரூ.42.97 கோடியாகும். அதிக விகிதம் பின்பற்றப்பட்டால், அரசின் பொறுப்பும் கணிசமாக அதிகரிக்கும். பின்பற்றுவதற்காகப் பரிந்துரைக்கப்பட்ட திருத்த வரைமுறையும் இதனால் அரசுக்கு ஏற்படும் பொறுப்பும் இணைப்பு 15 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், உயர் வீதத்தில் வரி விதிப்பதற்கு இம்மானியம் ஊக்குவிக்கும் என்பதால், இம்மானியத்தின் அவசியத்தை மாநில நிதி ஆணையம் வலியுறுத்தியுள்ளது. அரசு ஒதுக்கீட்டைப் பகிர்ந்தளிப்பதற்கான பொதுக் கோட்பாடு

பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளதில், தற்போது அளிக்கப்படும் ஊக்க மானியம் பொதுப் பகிர்வு ஆகியவற்றிலுள்ள குறைபாடுகளைச் சமன் செய்வதற்காக தனி நிதி ஏற்படுத்தப்பட்டதன் மூலம் இது கருத்திற் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.

உள்ளாட்சி சாலைகள் மானியம்

2.5.45. உள்ளாட்சி சாலைகள் மானியம் தமிழ்நாடு 1994 ஆம் ஆண்டு ஊராட்சிகள் சட்டத்தின் 182 ஆம் பிரிவின் கீழ், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அனுமதிக்கத்தக்க சட்டப்படிக்கான மானியமாகும். ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஏற்படுத்தப்பட்ட சமயத்தில் முதலில் தனி நபருக்கு 40 காசு என்ற வீதத்தில், இந்த மானியம் வழங்கப்பட்டது. மாவட்டக் கழங்களால் வசூலிக்கப்பட்டு 1931 இல் மோட்டார் வாகனங்கள் வரிச் சட்டம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டவுடன் ரத்துச் செய்யப்பட்ட சாலைச் சுங்கவரிக்குப் பதிலாக இது அளிக்கப்பட்டது. 1970-71 இலிருந்து இம்மானியத்திற்கான அளவு கோல்கள் மாற்றியமைக்கப்பட்டு மக்கள் தொகை, சாலையின் நீளம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் வழங்கப்பட்டது. குறிப்பாக நில அமைப்பை ஒட்டி அதாவது கடற்கரைப்பகுதியா கழிமுகப் பகுதியா மலைப்பகுதியா சாதாரணப் பகுதியா என்பதைப் பொறுத்து அவ்வப்போது நெடுஞ்சாலைத் தலைமைப் பொறியாளரால் கணக்கிடப்படுகிறவாறு கிலோ மீட்டர் ஒன்றுக்கான வெவ்வேறு வீதங்களிலும் தனி நபருக்கு 18 காசு என்ற வீதத்திலும் இம்மானியம் வழங்கப்பட்டது. 1981 இலிருந்து செயலிலுள்ள சாலைகளின் நீளத்தின் அடிப்படையிலான தற்போதைய வீதங்கள் திருத்தப்படவேயில்லை. இருப்பினும், அரசு வரைமுறையின் அடிப்படையில் மானியமும் வீதாச்சார அடிப்படையில் கூடுதல் தனி மானியமும் அனுமதித்து வந்துள்ளது. தாமோதரன் குழு (1990) பின்பற்றப்பட்ட கணக்கு முறையைப் பரிசீலித்து நெடுஞ்சாலைகள் - ஊரகப் பணிகள் துறையுடன் கலந்தாலோசித்து பல்வேறு வகைச் சாலைகளின் மேற்பரப்பின் அடிப்படையில் பராமரிப்புக்கான வரை முறைகளைப் பரிந்துரைத்தது. உள்ளாட்சி சாலை மானியத்திற்கான வரைமுறை தற்போதுகூட நில அமைப்பின் அடிப்படையில்தான் அமையப் பெற்றுள்ளது. இந்த அடிப்படை மாற்றப்பட்டு மானியம், சாலையின் மேற்பரப்பின் தன்மையை ஒட்டி வழங்கப்படலாம். ஊராட்சிகளிலும், ஊராட்சி ஒன்றியப் பகுதிகளிலும் பல்வேறு வகை சாலைகளைப் பராமரிப்பதற்கான நடப்பு வீதங்களை நெடுஞ்சாலைத்துறை குறிப்பிட்டுள்ளது. அவசியத் தேவை அளவின் அடிப்படையில் ஊராட்சி ஒன்றியச் சாலைப் பராமரிப்புக்குத் தேவைப்படும் தொகை பணவீக்கத்திற்கு தக்கவாறு வகை செய்து கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. 1997-98 ஆம் ஆண்டுக்காக கணக்கிடப்பட்டு மதிப்பீடு செய்யப்பட்ட தொகை ரூ.103.30 கோடியாகும்.

2.5.46. நிலைமை இவ்வாறிருக்க, அரசு (1996-97 ஆம் ஆண்டிலிருந்து) ஒராண்டுக்கு ரூ.20 கோடி நிதி ஒதுக்கி வருகிறது. மோட்டார் வாகன வரியைப் பகிர்ந்தளித்தல் பற்றி மாநகராட்சிகள் என்பதன் கீழ் விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. அரசுச் சாலைகளின் தன்மை, வகை, பராமரிப்பு நிலை ஆகியவற்றைப் பொறுத்து, உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு மோட்டார் வாகன வரியில் 40 சதவீதம் ஒதுக்கீடு செய்யப்படலாம் எனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளாட்சி மன்றங்களிடையே பகிர்ந்தளிப்பதற்காக, இத்தொகை பொதுப்பங்கீட்டு நிதித் தொகுப்பில் சேர்க்கப்படுகிறது. இவ்வாறு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட பின்னர் தனி உள்ளாட்சி சாலை மானியம் இருக்காது. அதுவரை இம்மானியம் தொடர்ந்து அளிக்கப்படலாம்.

2.5.47. பரிந்துரைகள்

மாநில நிதி ஆணையம் பின்வருமாறு பரிந்துரைக்கிறது.

1. உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி வீதத்திற்கும் (ரூபாய் 5 - 10) பொருந்தத்தக்க உள்ளூர் செஸ் மேல்வரி இணை மானியத்திற்காக, திருத்தப்பட்ட வரைமுறை

குறித்தும் இதனால் அரசுக்கு ஏற்படும் நிதிப் பொறுப்பு குறித்தும் ஒரு மடிவு எடுக்கப்பட்டுள்ளது. வளர்ச்சி வட்டாரங்களின் திருத்திய வகைப்பாட்டினையொட்டி பின்பற்றப்படவேண்டிய திருத்த வரைமுறையும், மாநில அரசுக்கு ஏற்படும் நிதிப் பொறுப்பும் இணைப்பு எண் 15 இல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. இதற்குத் தேவைப்படும் தொகை இந்த அறிக்கையின் பகுதி V-ல் குறிப்பிடப்பட்ட சமன்பாட்டு, ஊக்க நிதியிலிருந்து ஈடு செய்யப்படும்.

- 2.1. உள்ளாட்சி சாலைகள் மானியத்திற்கான வரைமுறை நிலப்பகுதியின் தன்மையின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ளது. இதனை மாற்ற வேண்டும். தலைமைப் பொறியாளர் (நெடுஞ்சாலைகள்) மாநில நிதி ஆணையத்திற்கு அண்மையில் தெரிவித்த வீதங்களின்படி சாலைகளின் மேற்பரப்பின் அடிப்படையிலானதாக இருக்க வேண்டும். தற்போதுள்ளபடி, மக்கள் தொகை, சாலைகளின் நீளம் ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் உள்ளாட்சி சாலைகள் மானியம் தொடர்ந்து வழங்கப்படலாம். தலைமைப் பொறியாளர் (நெடுஞ்சாலை) குறிப்பிட்டுள்ள திருத்த வீதங்களில் சாலை நீளங்களுக்கான வீதம் பின்பற்றப்படலாம்.
- 2.2. ஊராட்சி ஒன்றியசாலைகளைப் பராமரிப்பதற்குத் தேவைப்படும் தொகை, நெடுஞ்சாலைத்துறை அளித்த வீதங்களின் அடிப்படையில் கணக்கிடப்பட்டுள்ளது. மோட்டார்வாகன வரியிலிருந்து உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குச் சேர வேண்டிய பங்கினைக்கணக்கிடுவதற்கும் இது கருத்தில் கொள்ளப்பட்டுள்ளது.
- 2.3. மோட்டார் வாகன வரி குறித்தபங்கினை பகிர்ந்தளிப்பதற்காக, பொதுப் பங்கீட்டு நிதித் தொகுப்பில் சேர்க்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளதால் அதன்பின்னர் தனியாக சாலை மானியம் அளிக்கப்படத் தேவையில்லை. அது வரை இம்மானியம் தொடர்ந்து அளிக்கப்படலாம்.

சட்டப்படி அல்லாத மானியம்

2.5.48. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் சட்டப்படி அல்லாத மானியங்கள் பலவற்றைப் பெற்று வருகின்றன. அவையாவன:

1. மகப்பேறு மையங்களுக்கான மானியங்கள்
2. மருந்தகங்களின் பராமரிப்புக்கான மானியங்கள்
3. கிராமப் பணி மானியங்கள் (ஊரகக் குடிநீர் வழங்கல், இணைப்புச் சாலைகள், பள்ளிக் கட்டிடங்கள்) போன்ற வளர்ச்சிப் பணி மானியங்கள்

2.5.49. மகளிர் குழந்தை நல மானியம், சமூகக் கல்வி மானியம் போன்ற ஏனைய வகை மானியங்களும் உள்ளன. இவற்றுடன் பின்வரும் மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் திட்டங்களின் கீழ், பல்வேறு திட்ட மானியங்களும் தற்போது அவற்றுக்கு அளிக்கப்படுகின்றன.

1. ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்
2. தீவிர ஜவஹர் வேலை வாய்ப்புத் திட்டம்
3. வேலை வாய்ப்புறுதித் திட்டம்
4. நாடாளுமன்ற உறுப்பினர் உள்ளூர் பகுதி மேம்பாட்டுத் திட்டம்
5. மத்திய ஊரக துப்புரவுத் திட்டம்
6. பரவலாக்கப்பட்ட மாவட்டத் திட்டம்
இவை பற்றி கீழே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது.

மகப்பேறு மையங்களின் பராமரிப்புக்கான மானியங்கள்:

2.5.50. மகப்பேறு மையங்களையும், மருந்தகங்களையும் ஏற்படுத்தி பராமரிக்கும் சட்டப்படிக்கான பணிகள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ளன. பல்நோக்கு மையங்கள் அமைப்பதற்கான மக்கள் தொகை அளவுகோல் குறித்த தேசியக் கொள்கையுடன், மகப்பேறு மையங்கள் ஏற்படுத்துவதும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது. தற்போது, இது மக்கள் நல்வாழ்வு குடும்ப நலத்துறையின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் உள்ளது. ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் பராமரித்து வந்த மகப்பேறு மையங்களை அரசு எடுத்துக் கொண்டு விட்டது. இருப்பினும், ஆயாக்களுக்கு சம்பளம் கொடுக்கும் பொறுப்பு ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் விடப்பட்டுள்ளது. மகப்பேறு மையங்களின் செயல்பாட்டில், ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வேறு எந்தப் பொறுப்பில்லை. அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 73ஆம் திருத்தத்தின்படி, மகப்பேறு மையங்களைப் பராமரிப்பதும் ஏனைய சுகாதாரத் திட்டங்களும், ஊரக உள்ளாட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். இது குறித்து தனியே விவாதிக்கப்பட்டுள்ளது. உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்குப் பணி மாற்றம் ஏதேனும் செய்யப்படின நிதி மட்டுமின்றி பணியாளர்களும் உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பொறுப்பில் பொருத்தமான நிலையில் வைக்கப்படுவர். ஆயாக்களுக்கு சம்பளம் அளிப்பது குறித்து (இவர்களின் எண்ணிக்கை குறைந்து கொண்டே வருகிறது) உள்ளாட்சி மன்றங்களின் பிரதிநிதிகள் மறுப்புத் தெரிவித்துள்ளனர். இதற்காக மானியமாக அரசு மூன்றில் இரு பங்கு உதவியை அளிக்கிறது. (ஓராண்டுக்கு ரூ.2.60 கோடி) எஞ்சிய மூன்றில் ஒரு பங்கு வகையில் அரசின் பொறுப்பு ரூ.1.30 கோடி மட்டுமே ஆகும். இப்பணியாளர்களை, அரசுப் பணியாளர்களாக ஏற்றுக் கொள்வதிலுள்ள நடைமுறை இடர்ப்பாடுகள் காரணமாக, அவர்கள் ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் பணிபுரிய அனுமதிக்கப்படுகின்றனர். ஆயாக்கள் குறித்து ஏற்படும் செலவு முழுவதையும் அரசு, ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியமாகத் திருப்பிக் கொடுக்கலாம். அவர்கள் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வரை அல்லது பணிப் பகிர்வில் இப் பொருள் பற்றி முடிவு செய்யப்படும்வரை, அவர்கள் தொடர்ந்து ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர்களாகவே இருக்கலாம்.

2.5.51. பரிந்துரை:

மாநில நிதி ஆணையம் பின்வருமாறு பரிந்துரைக்கிறது.

உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒப்படை செய்யவேண்டிய பணிகள் முடிவுசெய்யப்படும்வரை ஆயாக்கள் தொடர்பாக ஏற்படும் செலவு முழுவதையும் அரசு ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மானியமாகத் திருப்பி அளிப்பதுடன் அவர்கள் பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறும் வரை ஊராட்சி ஒன்றியப் பணியாளர்களாகத் தொடர்ந்து இருக்க வேண்டும்.

மருந்தகங்களைப் பராமரிப்பதற்கான மானியம்

2.5.52. மாவட்டக் கழகங்கள் பராமரித்து வந்த மருந்தகங்கள், அவற்றைத் தொடர்ந்து வந்த ஊராட்சி ஒன்றியங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்டன. தொடக்கநிலைகளில், தங்கள் பகுதிகளில் அமைந்துள்ள தொடக்க சுகாதார மையங்களுடன், மருந்தகங்களையும் ஏற்படுத்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் ஊக்குவிக்கப்பட்டன. ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் ஒரு மருந்தகத்தைப் பராமரிக்க 50% மானியம் அளிப்பதாக அரசு 1960களில் உறுதியளித்தது. இருப்பினும், உயரளவு மானியம் ரூ.5000க்கும்-5400க்கும் இடைப்பட்ட அளவில் கட்டுப்படுத்தப்பட்டது. 1960ஆம் ஆண்டில் ஏற்பட்ட செலவின் அடிப்படையில் இந்த அளவு வரையறுக்கப்பட்டது. இந்த உச்ச வரம்பு இன்னும் செயலிலுள்ளது. இம்மானியம் ஒரு சில ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு மட்டுமே கிடைக்கின்றன. தற்போது புதிய மருந்தகங்களை ஏற்படுத்த ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. மருந்தகங்களை வைத்துள்ள பல ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு அவற்றைப் பராமரிப்பது கடினமாக உள்ளது. மருத்துவர் அல்லது துணை மருத்துவப் பணியாளர்கள் இல்லாதது தவிர, போதுமான அளவில் மருந்துகளும் இல்லாததால், மருந்தகங்கள் சரிவரச் செயல்படுவதில்லை. இத்திட்டச் செயற்பாடும் அரசியலமைப்புச் சட்டத்தின் 73ஆம் திருத்தத்தின் 11ஆம் விவர அட்டவணையின் அடிப்படையில் செய்யப்படும் பணி ஒப்படைப்புக்குத் தொடர்பானதாகும். இது குறித்து ஒரு முடிவு எடுக்கப்படும் வரை தற்போதுள்ள மருந்தகங்களுக்கு பராமரிப்புச் செலவுக்கு அளிக்கப்படும் மானியங்களைக் கொண்டு, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் தொடர்ந்து அவற்றைப் பராமரித்து வர வேண்டும். இது போன்றே ஒப்பந்த அடிப்படையில் செயல்படும் ஊரக மருந்தகங்களும் உள்ளன. இம் மருந்தகங்களில் மருத்துவர்களுக்கு மருத்துவ துணைப் பணியாளர்களுக்கு உதவித் தொகை அளிக்கப்படுகிறது. நிர்ணயிக்கப்பட்ட உதவித் தொகை போதுமானதாக இல்லை என்று தெரிவிக்கப்படுகிறது. எனவே, இம்மருந்தகங்கள் முறையாகச் செயல்படுவதில்லை மாவட்டக் கழகங்கள் இருந்த காலத்தில் ஊரகப் பகுதிகளில் மருத்துவ வசதிகள் ஏதும் இல்லாத காலகட்டத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊரக மருந்தகங்கள், தொடர்ந்து செயல்பட வேண்டுமா என்பது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கலாம். விருப்பமுள்ள உள்ளூர் மருத்துவர்களை, இக்கட்டிடங்களைப் பயன்படுத்த அனுமதிப்பதன் மூலம் ஊரக மருந்தகங்களைத் தனிநபர் மயமாக்கலாம். ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள மருந்தகங்களின் செயல்பாட்டினையும் ஆய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

2.5.53. பரிந்துரை:

மாநில நிதி ஆணையம் பின்வருமாறு பரிந்துரைக்கிறது.

1. தற்போது மருந்தகங்களைப் பராமரிப்பதற்காகும் செலவு முழுவதும் மானியமாக அளிக்கப்படவேண்டும். உள்ளாட்சி மன்றங்களுக்கு ஒப்படைப்பு செய்ய வேண்டிய பணிப் பிரிவினை முடிவு செய்யப்படும் வரை, ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் அவற்றைத் தொடர்ந்து பராமரித்து வர வேண்டும்.
2. மாவட்டக் கழகங்கள் இருந்த காலத்தில் ஊரகப் பகுதிகளில் மருத்துவ வசதிகள் ஏதும் இல்லாத காலத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஊரக மருந்தகங்கள் தொடர்ந்து செயல்படவேண்டுமா என்பது குறித்து அரசு பரிசீலிக்கலாம்.
3. விருப்பமுள்ள உள்ளூர் மருத்துவர்களை இக்கட்டிடங்களைப் பயன்படுத்த அனுமதிப்பதன் மூலம் ஊரக மருந்தகங்களைத் தனியார் மயமாக்கலாம்..
4. ஊராட்சி ஒன்றியங்களிலுள்ள மருந்தகங்களின் செயல்பாட்டினை ஆய்வு செய்ய வேண்டியது அவசியமாகும்.

பாசன மானியம்:

2.5.54. 100 ஏக்கருக்குக் குறைவான ஆயக் கட்டுகளைக் கொண்ட சிறு பாசன ஏரிகள், ஊராட்சி ஒன்றியங்களின் கட்டுப்பாட்டுக்கு மாற்றப்பட்டுள்ளன. ஐந்தாண்டு சுழற்சி முறையைப் பின்பற்றி, மாவட்ட ஆட்சியர் கணக்கிடும் நிதி ஒதுக்கீடுகளின் அடிப்படையில் ஆண்டுப் பராமரிப்பு தேவைக்குச் சமமான தொகையை மானியமாக அளிக்க அரசு ஒப்புக் கொண்டது. நிதிப் பற்றாக்குறை காரணமாக, மாநில வரவு செலவுத் திட்டத்தில் மிகக் குறைந்தளவே நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகிறது. இருப்பினும், பல்வேறு வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்களின் கீழும்வறட்சி நிவாரணத் திட்டங்களின் கீழும் செய்யப்படும் ஒதுக்கீடுகளைக் கொண்டு ஏரிகளைத் தரப்படுத்துதல் மற்றும் பெரும் பழுது பார்ப்புப் பணிகளை அரசு செய்து வருகிறது. ஊராட்சி ஒன்றியம் தன்னுடைய நிதியிலிருந்து எந்தச் செலவையும் செய்ய வேண்டியதில்லை. அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் மானியத்தைப் பொறுத்து, பராமரிப்புப் பணி அமையும். விருப்புரிமை மற்றும் சட்டப்படிக்கல்லாத பணிகளின் கீழ் வருவதால் ஊராட்சி ஒன்றியங்களால் முன்னரே பணிகளை மதிப்பீடு செய்து திட்டமிட இயலவில்லை. பழுதுபார்ப்புப் பணியை மேற்கொள்வதற்கான முறையான ஏற்பாடு ஒன்றை வகுக்கலாம். ஆண்டு வாரியாக ஐந்தாண்டுகளுக்கு வழங்கப்படக்கூடிய மானியத்தை முன்கூட்டியே நிர்ணயித்து இவற்றைப் பராமரிக்கலாம்.

2.5.55. பரிந்துரை:

மாநில நிதி ஆணையம் பின்வருமாறு பரிந்துரைக்கிறது.

பழுதுபார்ப்புப் பணியை மேற்கொள்வதற்காக முறையானதொரு சுழற்சி முறை வகுக்கப்படலாம். இவற்றைப் பராமரிப்பதற்கு ஆண்டொன்றுக்காகும் தொகை மதிப்பிடப்பட்டு, ஐந்தாண்டுகளுக்கான பராமரிப்பு மானியம் முன்னரே தெரியும் முறையில் அளிக்கப்படலாம்.

வளர்ச்சிப்பணி மானியங்கள்:

2.5.56. சமுதாய மேம்பாட்டுத் திட்டங்களின் கீழ் வழங்கக் கருதப்பட்ட கிராமப் பணிகள் மானியமும் (அதாவது இணைப்புச் சாலைகள், குடிநீர் வழங்கல், பள்ளிக் கட்டிடங்கள்) கால் நடை வளர்ப்பு மீனளத் துறைக்கான மானியமும் தற்போது வழங்கப்படுவது இல்லை. குறிப்பிட்ட திட்டங்களுக்காக தனி மானியங்கள் அளிக்கப்படுகின்றன. முறையான நிதி வரத்து இல்லை. ஊரகக் குடிநீர் வழங்கல் பணிகளுக்கான சிறப்புத் திட்டங்கள், ஊராட்சிகளில், தமிழ்நாடு குடிநீர்-வடிகால் வாரியம் வாயிலாக மாநில மத்திய அரசுகளின் முழு உதவியோடு செயற்படுத்தப்படுகின்றன. கிராமங்களில் கைப்பம்புகள் மற்றும் விசைப் பம்புகளைப் பராமரிப்பதற்கும் பழுதுபார்ப்புச் செலவுக்கும் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாக ஒவ்வொன்றும் தனி மானியம் அளிக்கப்படுகிறது. குடிநீர் வழங்கல் திட்டங்கள் முழுவதையும் மறு ஆய்வு செய்து குடிநீர் வழங்கலில் உள்ள குறைபாடுகளை நீக்கி முறையாக நீர் வழங்குவதற்கான திட்டம் வகுக்கப்படலாம். இதற்காக சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரிகளுக்கு உரிய அதிகாரங்கள் அளிக்கப்படலாம்.

மத்திய அரசு பொறுப்பேற்கும் வேலை வாய்ப்புத் திட்டங்கள்

2.5.57. பகுதி மேம்பாடு, ஊரக வேலைவாய்ப்பு ஆகிய இரட்டை நோக்கங்களைக் கொண்ட மத்திய அரசின் உதவி பெறும் ஆறு வெவ்வேறு திட்டங்கள் தற்போது செயற்படுத்தப்படுகின்றன. ஆனால், ஒவ்வொரு திட்டத்திற்குமென தனித்தனி வரைமுறைகளும் வழிகாட்டிக் குறிப்புகளும்

உள்ளன. ஏற்படுத்தப்பட வேண்டிய அடிப்படை வசதிகள் பற்றியும் இந்த வழிகாட்டிக் குறிப்புகளில் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. குடிமைப் பணிகளில் அடங்கிய அனைத்து அடிப்படை வசதிகளும் இத்திட்டத்தின் கீழ் வருவதில்லை. சாலைகள், குடிநீர் வழங்கல், வடிகால் போன்ற ஒரு சில திட்டங்கள் மட்டுமே இத்திட்டத்தின் கீழ் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இது மத்திய/மாநில அரசுகளின் முழு உதவியுடன் ஊராட்சி ஒன்றியங்கள் மூலமாகச் செயற்படுத்தப்படும் மூலதன முதலீட்டுத் திட்டமாகும். உருவாக்கப்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்படும் சொத்துக்களின் பராமரிப்பு பற்றி ஆய்வு செய்வதே மாநில நிதி ஆணையத்தின் முக்கிய பணியாகும். வளர்ச்சிப் பணி மானியங்கள், விருப்புரிமை மானியங்களின் தன்மையைக் கொண்டவையாகும். அவற்றை முன் கூட்டியே கணக்கிடவும் இயலாது, வலியுறுத்தவும் இயலாது.

2.5.58. மேலும் இரு சட்டப்படிக்கல்லாத மானியங்கள், அதாவது மகளிர் - குழந்தை நல மானியம், சமூக நல மானியம் மற்றும் மதிய உணவு மானியம் ஊராட்சி ஒன்றியங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. இவற்றுக்காகச் செய்யப்படும் நிதி ஒதுக்கீடு மிசச் சொற்பமே. செயலிலுள்ள இத்திட்டங்கள், சம்பந்தப்பட்ட நிருவாகத் துறைகளால் குறிப்பிடப்பட்ட சில மாதிரித் திட்டங்களின் அடிப்படையில் அமைந்தவையாகும். பணிப் பிரிவினையின் ஒரு பகுதியாக, இத் திட்டங்கள் மீண்டும் பரிசீலிக்கப்படலாம்.

2.5.59. பரிந்துரை

மாநில நிதி ஆணையம் பின்வருமாறு பரிந்துரைக்கிறது.

உள்ளாட்சி மன்றங்கள் தங்கள் நிதி ஆதாரங்களிலிருந்து ஏற்படுத்திய சொத்துக்களையும், ஏனைய திட்டங்கள் மூலமாக ஏற்படுத்தப்பட்டு உள்ளாட்சி மன்றங்களிடம் ஒப்படைக்கப்பட்ட சொத்துக்களையும் பராமரிப்பதிலுள்ள குறைபாடுகள் பற்றி ஆய்வு செய்வது மாநில நிதி ஆணையத்தின் முக்கியமான பணிகளில் ஒன்றாகும். பராமரிப்பு மானியங்கள் விருப்புரிமை மானியங்களின் தன்மையைச் சேர்ந்தவையாகும். அவற்றை முன் கூட்டியே கணக்கிடவும் இயலாது. வலியுறுத்தவும் இயலாது. வேலைவாய்ப்பு நோக்கிலமைந்த தற்போதைய பெரும் திட்டங்கள் சம்பந்தப்பட்ட அமைச்சகங்களும் நிருவாகத் துறைகளும் அளிக்கும் சில வழிகாட்டிக் குறிப்புகளின் அடிப்படையில் அமைந்துள்ள துடன், அவை மூலதன தொடர்புடையனவாகவும் உள்ளன. மேலும், பொதுமக்களுக்கு சிறந்த முறையில் சேவையாற்ற இவற்றோடு குடிமைப்பணி சார்ந்த அடிப்படை வசதிகளையும் சேர்க்கும் பொருட்டு, பணிப் பிரிவினையை மேலும் நீக்குப் போக்கானதாகக், இவ்வழிகாட்டிக் குறிப்புகள் மறு பரிசீலனை செய்யப்படலாம்.

அட்டவணை 2.5.2.

தற்போதைய உதவி முறையின்படி, (நிலவரி, உள்ளூர் செல் வரி, உள்ளூர் செல் மேல்வரி, ரூ.2.50 மற்றும் ரூ.5 வீதத்தில் உள்ளூர் செல் மேல் வரிக்கு) அனுமதிக்கத்தக்க உள்ளூர் செல் மேல்வரி இணை மானியத்தை வகைவாரியாகக் காட்டும் விவர அறிக்கை

(தொகை மற்றும் மக்கள்தொகை இலட்சத்தில்)

(தனிநபர் - ரூபாயில்)

கூடுதல் தொகை	நிலவரி	உள்ளூர் செல்வரி		ரூ.5 என்ற வீதத்தில் உள்ளூர் செல் மேல்வரி		உள்ளூர் செல் மேல்வரி		உள்ளூர் செல் மேல்வரி		உள்ளூர் செல் மேல்வரி		ரூ.2.50 விதிப்பதற்கு உள்ளூர் செல் மேல்வரி இணை மானியம்		
		தொகை	தனிநபர்	தொகை	தனிநபர்	தொகை	தனிநபர்	தொகை	தனிநபர்	தொகை	தனிநபர்			
I	34.75	130.54	3.76	130.54	3.76	652.70	18.80	326.35	9.39	(125)	815.88	23.48	407.94	11.74
II	30.93	72.40	2.34	72.40	2.34	362.00	11.70	181.00	5.85	(140)	506.80	16.39	253.40	8.19
III	52.74	99.86	1.89	99.86	1.89	499.30	9.45	249.65	4.73	(155)	773.92	14.67	386.96	7.34
IV	116.83	151.76	1.29	151.76	1.29	758.80	6.45	379.40	3.24	(170)	1289.96	11.04	644.98	5.52
V	37.61	47.28	1.26	47.28	1.26	236.40	6.30	118.20	3.14	(185)	437.34	11.63	218.67	5.81
VI	52.14	47.39	0.91	47.39	0.91	236.95	4.55	118.48	4.22	(200)	473.90	9.09	236.96	4.54
*	325.00	549.23	1.68	549.23	1.68	2746.15	8.45	1373.08	4.22		4296.80	13.22	2148.91	6.61

குறிப்புகள்:-

1. தாமோதரன் குழு தெரிவித்தபடி, மக்கள்தொகை 366.30 இலட்சம் - நகராட்சிகள், பேரூராட்சிகள் சட்டத்தின் கீழ் பேரூராட்சிகள் கொண்டு வரப்பட்டுள்ளதால், ஊரகப்பகுதி மக்கள் தொகை குறைந்தது.
2. பேரூராட்சிப் பகுதி தொடர்பான நிலவரி புள்ளி விவரங்களை உள்ளடக்கி, தாமோதரன் குழு தொகுத்த நிலவரியின் அடிப்படையில் நிலவரி புள்ளி விவரங்கள் அமைந்துள்ளன. உள்ளாட்சி ஒன்றியங்களின் அண்மைக்கால நிலவரி புள்ளி விவரங்கள் கணக்கிணக்கம் செய்யப்படவில்லை. (பேரூராட்சி பகுதி நீங்கலாக)